Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔ. ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 176 — ΤΟΜ Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 14 Ἰανουαρίου 1892 ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

## ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

---

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

| | | |
|---|---|---|
| Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία | δρ. 30 | ἑξαμ. δρ. 15 |
| Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . | δρ. χρ. 45 | δρ. χρ. 26 |

---

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

—

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

—

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΤΡΙΤΗ 14 Ἰανουαρίου. — Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ Πατέρων.—Ἀν. ἡλίου 7 λ. 9.—Δύσις ὥρ. 5 λ. 17.—Σελήνη 27 ἡμερῶν.

---

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1892

## Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
### ΚΑΙ Ο Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ
### Α΄.

Ἡ οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς Ὁ Εἰλικρινὴς (Fairplay) τῆς 15 Ἰανουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους 1892 εἰς τὰ διάφορα κύρια ἄρθρα της, τὰ ὁποῖα ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους γράφει ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων τῶν λαβουσῶν χώραν ἐν Ἀγλλίᾳ καὶ τῶν γνωστῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἀφιερόνει τρεῖς στήλας διὰ τὸν κ. Στέφανον Ξένον εἰς τὸ περὶ τῆς προόδου τοῦ ἀτμοῦ κεφάλαιόν της διὰ τοῦ τίτλου Οἰκονομολογία καὶ ἀποτυχίαι (Finance and Failure).

Ἐπειδὴ ἡ ἐφημερὶς αὕτη ὑποπίπτει εἰς ἱστορικὰς ἀνακριβείας, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ παρελθόντος ἡμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἡ σπουδαία αὕτη ἐφημερὶς ἐκφράζεται λίαν εὐνοϊκῶς ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ λύπης ὅμως καὶ κατὰ καθῆκον ἀναγκαζόμεθα νὰ κολάσωμεν ἐνταῦθα τὰς ἀνακριβείας αὐτάς, καθ' ὅτι αὗται ἀφορῶσι μίαν σελίδα τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος οὐδόλως δὲ συνᾴδουσι μὲ ὅσα γράφομεν ἱστορικὰ ἐν τῷ Πατρόκλῳ Σκοπελίδῃ διὰ τὸ μέγα θέμα τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλας τὰς περιόδους καὶ φάσεις ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» διεπραγματεύθη καὶ σήμερον ἔτι μετὰ τόσων περιπετειῶν διαπραγματεύεται.

Τὸ κύριον τοῦτο ἄρθρον τοῦ «Εἰλικρινοῦς» (Fairplay) μεταφράζομεν ὁλόκληρον ἐνταῦθα ἐξηγοῦντες τὰς ἀνακριβείας του διὰ σημειώσεων.

Ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον.

«Θὰ διαπραγματευθῶμεν νῦν καὶ ἐξιχνιάσωμεν τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀτμοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ κατὰ τὴν πορείαν ἡμῶν ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς, ἀλλὰ συγχρόνως ὀφείλομεν νὰ ἀνακαλύψωμεν τοὺς ἐλλείποντας κρίκους τοὺς συνδέοντας τὴν Δύσιν μετὰ τῆς Ἀνατολῆς διὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τῆς Γκάλγουεης καὶ τοῦ Χαρτοφυλακίου τῶν συναλλαγμάτων τοῦ κ. Ὀβεραν Γκάρνεη καὶ Συντροφία.

Εἴδομεν τὰς σχέσεις τοῦ κ. Λασκαρίδη καὶ Σας μετὰ τῆς ἀτμοπλοίας Γκάλγουεη καὶ τῶν Ὀβεραν, ἀλλὰ ἡ Ἀμερικανικὴ αὕτη ἀτμοπλοϊκὴ γραμμὴ δὲν ἦτο ἡ μόνη μεθ' ἧς οἱ κ. Λασκαρίδαι εἶχον σχέσεις, ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι, μεθ' ὧν οἱ κύριοι οὗτοι ἦσαν εὐρέως συνεταιρισμένοι καὶ θερμῶς συνειργάσθησαν μετ' αὐτῶν.

Πόσοι ἐν Λονδίνῳ σήμερον ἐνθυμοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Στεφάνου Ξένου; Καὶ ὅμως πρὸ εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα ἐτῶν τοῦτο ἦτο μία ἰσχὺς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων τῆς Ἀνατολῆς, ἓν ὄνομα εἰς τὸ ὁποῖον ὡρκίζοντο ἐν Ἀνατολῇ, μία μεγάλη ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἀγγλοελληνικῆς ἐφημερίδος (α) ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐκθρονισάσης τὸν Βασιλέα Ὄθωνα καὶ ὁ διάπυρος ὑποστηρικτὴς τῆς ἰδέας νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ὁ Δοὺξ τῆς Ἐδιμβούργης, ὅπερ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοσοῦτον κατεκρότησε τὸν κόσμον. Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ἦτο ἀνὴρ διαφόρων ἐργασιῶν καὶ ὅμως ἄν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐξεῖχεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μετριοφροσύνης, ἔκαμε στάδιον ἀξιοθαύμαστον.

Διὰ τίνα λόγον ἦλθεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀδύνατον νὰ εἴπωμεν, πιθανὸν διὰ πολιτικὰς περιπλοκὰς (entanglements), ἀλλ' ἦτο ἀναμεμιγμένος μετὰ τῶν κεφαλαιούχων καὶ εἶχε ἐκτενεῖς σχέσεις μετὰ τῶν κυριωτέρων Ἑλλήνων καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν (Levant). Ἦτο ὁ κύριος διαχειριστὴς τῶν σιτηρῶν, φαίνεται ὅμως εὑρὼν μεγαλείτερον κέρδος καὶ εὐαρεστότερον ἐπάγγελμα εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων του, ἅτινα καταστήματα τότε ἐμονοπώλουν ἐν τῷ Λεβάντε καὶ τῇ Μαύρῃ θάλασσῃ, προετίμησε τοῦτο ἢ νὰ κηρυχθῇ γενικὸς ἀνταγωνιστὴς αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα ἐμπορεύματα.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βαθμηδὸν ἵδρυσε γραμμὴν ἱστιοφόρων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Λεβάντε, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξαν καλῶς οἱ Ἑλληνικοὶ ἐμπορικοὶ οἶκοι (β) καὶ τὴν ὁποίαν κα-

(α) Ἐννοεῖ τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα».

(β) Οἱ Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου ὑπεστήριξαν τὴν γραμμὴν ὄχι κατὰ προτίμησιν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης. Ἦσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ἄγγλων, οἵτινες τοὺς ἠνάγκαζον νὰ πληρώσουν τρεῖς καὶ τέσσαρας λίρας τὸν τόνον ναῦλον διὰ τὰς ζακχάρεις, καὶ ἀναλόγως τὰς ἐπιλοίπους πραγματείας καὶ συχνὰ δὲν ἐδέχοντο τὰς πραγματείας των ἢ τὰς ἀπέκλειον, διότι δὲν εἶχον ἀρκετὸν χῶρον εἰς τὰ πλοῖα των. Ἡμεῖς ὑπήρξαμεν οἱ εὐεργέται των, διότι εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἡμῶν ὀφείλεται πρῶτον ἡ πτῶσις τῶν ναύλων μέχρι δύο λίρῶν τὸν τόνον καὶ ὁ φρικτὸς συναγωνισμός, ὁ καταστρεπτικὸς ἡμῶν συναγωνισμὸς μετὰ

τόρθωσεν οὐ μόνον νὰ διατηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ συναγωνισθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τῶν πρώτων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν (περὶ τῶν ὁποίων συντόμως θὰ διαπραγματευθῶμεν) αἵτινες ἱδρύθησαν ἐν Λιθερπούλῃ καὶ Λονδίνῳ.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὰ ἱστιοφόρα ἐκέρδιζον ἀρκούντως, ὁ κ. Στέφανος Ξένος δὲν ἔδιδεν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸν ἀτμόν, ἀλλ' ἅμα ἐννόησεν, ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ἐπέπρωτο νὰ κυριεύσουν τὸ ἐμπόριον, ταχίστα μετέτρεψε τὴν μεγαλοφυίαν του εἰς τὸ σχέδιον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ἱστιοφόρα του δι' ἀτμοπλοίων ἐκ Λονδίνου εἰς Μεσόγειον.

Εἶχε τὴν μεγάλην ὑπεροχὴν τῆς τότε πατριωτικῆς κλικο-ισχύος (clique ishness) τῶν ἑλλήνων φορτωτῶν καὶ τῶν καλῶς ὠργανισμένων ἐν τῇ ἀνατολῇ καταστημάτων των, καὶ ὠφελήθη ἐπίσης ἐκ τῶν σφαλμάτων καὶ ἀνοησιῶν τῶν συμπαπριωτῶν του ὡς πρὸς τὸ ἀκανόνιστον τῶν ἀναχωρήσεων τῶν ὑπὸ φόρτωσιν πλοίων τῶν ἀγγλῶν καὶ τῶν ἀνίσων ναύλων καὶ συχνὰ κακοστιβαγμένων πραγματειῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὑπῆρχον αἰώνιαι διαφωνίαι (α)

Μὴ ἔχων ἀρκετὰ κεφάλαια ὁ κ. Στέφανος Ξένος, ὅπως ἀγοράσῃ ἀτμόπλοια ἀπετάθη πρὸς τοὺς φίλους του Λασκαρίδας καὶ Συντροφία διὰ τοῦτο. Ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν καὶ τοῦ ἔδωκαν τὰ δύο ἀτμόπλοια των τὸ «Χαλέπι» καὶ τὸ «Βερούτ.» Ἐναύλωσε δὲ δύο ἕτερα τὸν «Τζέιμς-Βράουν» καὶ τὴν «Βριτάνια» καὶ διὰ τῶν τεσσάρων τούτων ἀτμοπλοίων κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1857 ἤρχισε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρίαν ἥτις ἐπέπρωτο νὰ ἀποβῇ τοιοῦτον πολλῶν περιπετειῶν ἱστορικόν.

Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ἐναύλωσε καὶ ἄλλα ἀτμόπλοια, ἀλλὰ καθὼς ἡ Ἑταιρία Γκάλγουεη καὶ ἄλλαι αἵτινες ἔκαμαν τὴν αὐτὴν δοκιμὴν εὗρεν ἐγκαίρως, ὅτι τακτικὴ ὑπηρεσία ἑνὸς ἀναμεμιγμένου ἐμπορίου ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ διὰ τῶν ναυλωμένων ἀτμοπλοίων Οἱ ναῦλοι ἀληθῶς ἦσαν ὑψηλοί, ἀλλὰ καὶ αἱ δαπάναι ἦσαν μεγαλείτεραι, δι' ὃ τὸ πρῶτον ἔτος ἐγκατέλειψεν ἡ γραμμὴ αὕτη εἰς τὸν κ. Στέφανον Ξένον μεγάλην ζημίαν.

Οἱ κ. Λασκαρίδαι καὶ Συντροφία λοιπὸν ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ οἰκονομικὸν μέρος, ἐὰν ὁ κ. Ξένος ἤθελεν ἐργασθῆ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ στόλου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ἥτις καθ' αὐτὸ δὲν συνεκροτεῖτο, ἢ ἐκ τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Λασκαρίδου. (α)

(α) Ὁ Ἄγγλος ἀρθρογράφος, ὅστις βεβαίως πρέπει νὰ εἶνε ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ 1857, ἐνταῦθα εἶνε ἀναριθέστατος γράφων ὡς τότε τὰ πράγματα διεθρυλλοῦντο καὶ ἔχει ὡς ἀληθῶς εἶχον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κ. Λασκαρίδαι, οἱ φίλοι των καὶ οἱ συγγενεῖς των, ἔτι δὲ καὶ ὁ κ. Χαρίλας Τρικούπης εἶπε πρὸς φίλον μου ὅτι τὰ ἀτμόπλοιά μου ἦσαν τοῦ κ. Λασκαρίδου, ἢ ὅτι ὁ κ. Λασκαρίδης τάχα ἵδρυσε τὴν γραμμήν μου ἐκείνην καὶ ὄχι ἐγώ, ἀναγκάζομαι νὰ δώσω τὰς ἀποχρώσας ἐξηγήσεις καὶ ἀποδείξεις, καθ' ὅτι ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοΐας (The Greek and Oriental Steam Navigation Company) συνδεδεμένη οὖσα μετὰ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Ὄθωνος, ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ δὲν πρέπει νὰ μένῃ οὔτε ἐν τῷ σκότει οὔτε γεγονὸς ἀμφισβητούμενον.

Ἡ ἰδέα ἱδρύσεως ἀτμοπλοϊκῆς γραμμῆς πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἱστιοφόρων μου εἶνε ὁλόκληρος ἰδική μου. Ὁ κ. Γεώργιος Λασκαρίδης οὔτε κἂν ποτε ἐφαντάσθη τοῦτο. Ὁ κ. Γεώργιος Λασκαρίδης δὲν ἐπεδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν πρότασιν οὔτε μοὶ ἔδωκε τὰ δύο ἀτμόπλοιά του «Βερούτ» καὶ «Χαλέπ», ὅπως ἀρχίσω τὴν γραμμήν, τουναντίον μικρὸν ἔλλειψε νὰ καταστρέψῃ τὴν ἰδέαν μου αὐτὴν ἐν τοῖς σπαργάνοις της ὡς ἀναφέρω ἐν τῷ ἀγγλιστὶ συγγραμματίῳ «Αἱ Κλοπαί» (Depredations σελ. 2, 3, 7, 9, 11, 125), σύγγραμμα τὸ ὁποῖον ἐβεβαιώθη πολυτρόπως παρὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, διῆλθε διὰ διαφόρων ἐκδόσεων καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς πηγὴ ἀληθείας τῶν συμβάντων τοῦ Ἄστεως τοῦ Λονδίνου ἀπὸ τοῦ 1857—1868. Οἱ κ. Λασκαρίδαι καὶ Σα δὲν μοὶ παρεχώρησαν τὰ δύο ἀτμόπλοιά των τὸ «Χαλέπι» καὶ τὸ «Βερούτ», ὅπως ποιήσω ἔναρξιν τῆς γραμμῆς μου, ἀλλὰ μοὶ τὰ ἐναύλωσαν διὰ μεγάλων ναύλων διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, ὅπως ἤθελον ναυλώσει αὐτὰ παρ' ἐνὸς ἀγνώστου πλοιοκτήτου. Τοὐναντίον, ἐπειδὴ ὁ ναῦλος ἦτο νὰ πληρώσω τριάκοντα λίρας στερλίνας τὴν ἡμέραν δι' ἕκαστον ἀτμόπλοιον, αὐτὰ δὲ ἦσαν βραδυκίνητα, ἐνῷ ἐγγυήθησαν νὰ διατρέχωσι ἑνὰ μίλλια τὴν ὥραν, μοὶ παρουσίασαν τοιούτους λογαριασμοὺς καὶ εἶχον τοιαύτας ἀπαιτήσεις, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ θέσω αὐτὰς εἰς διαιτησίαν, οἱ δὲ κ. κ. Λασκαρίδαι κατεδικάσθησαν νὰ πληρώσουν καὶ μοὶ ἀποδώσουν 3345 λίρας στερλίνας, τὰς ὁποίας τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατάστημά των Φάχρη, Λασκαρίδη καὶ Συντροφία εἶχε συνάξει καὶ κατακρατήσει προχάσει ὅτι εἶχον νὰ λαμβάνουν ναύλους παρ' ἐμοῦ. (Ἰδὲ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὰς κλοπὰς σελ. 95—99).

Οἱ κκ. Λασκαρίδαι καὶ Συντροφία ποτὲ δὲν ἀνεδέχθησαν ὡς λέγει ὁ ἀρθογράφος νὰ μοὶ προμηθεύσουν τὰ κεφάλαια τῶν ἀτμοπλοίων μου, διότι οἱ ἴδιοι δὲν εἶχον τὰ πρὸς τοῦτο κεφάλαια, ὄντες ἤδη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, τὴν ἐποχὴ ἐκείνην ἕνεκεν ἀνοήτων κερδοσκοπιῶν, μετὰ τῆς ἑταιρίας Γκάλγουεη διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀποδεχθῆ πλέον τῶν διακοσίων χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν δι' ἃ καὶ ἐχρεωκόπησαν· ἀλλ' οὔτε ὑπῆρχεν ἑταιρία, ἐν ᾗ ἐγὼ καὶ οὗτοι νὰ ἤμεθα οἱ μόνοι συνέταιροι. Ἐγὼ μόνος ἐπρομηθεύθην τὰ ἀτμόπλοια, ἄνευ οὐδεμιᾶς συνδρομῆς. Ἀληθῶς κατ' ἀρχὰς συνήθεμεν εἰς διάσκεψιν μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Λασκαρίδου, ὅπως ἱδρύσωμεν μίαν μερικὴν ἑταιρίαν, ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐματαιώθη ἕνεκα τοῦ γραμματέως τῶν κκ. Λασκαρίδου, τοῦ Νικολάου Κορεσίου. (Περὶ τοῦ σχεδίου τούτου ἰδὲ Κλοπὰς σελ. 8—13). Ἰδοὺ πῶς κατεσκευάσθη τὸν στόλον μου τὴν εἰκοσιπέντε ἀτμοπλοίων, τὸν ὁποῖον μία ἄθικος ὥρα τῆς γνωριμίας μου μετὰ τῶν Λασκαριδῶν τοὐναντίον ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀποσυνθέσεώς του. Ἀλλὰ περὶ τούτου αὔριον.

---

τῶν ἄγγλων, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν τορτούρων τούτων Ἑλλήνων ἐνεθάρρυνον· δεύτερον τὸ ἀθέτησιν ἀρκετὰ ἱστιοφόρα δι' ἅλους τοὺς κυριωτέρους λιμένας Σύρου, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Συρίας, Αἰγύπτου, Δουνάβεως καὶ Μαύρης Θαλάσσης ἔχοντες πολλακὶς δέκα καὶ δωδέκα μεγάλα ἱστιοφόρα εἰς τὴν γραμμὴν. ὅπως διαθέσωμεν ἀρκετὸς τόνους δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν ἄγγλων. Ἡ ἀχάριστος αὕτη χιοτεοβρᾶϊκή κοινότης, ἥτις τόσον ἀνάνδρως ἐπολέμησεν τὰ πατριωτικώτερα ἔργα μου, αὐτὴ ὑπεστήριξε τὸ συμφέρον της καὶ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά της καὶ τίποτε περιπλέον. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἔχω πρὸς αὐτὴν ἢ οὐδένα τῶν ἑλλήνων οὔτε ἐδόλου ὑποχρέωσιν. Τοὐναντίον τοὺς θεωρῶ ἕνεκεν τῆς ζηλίας των καὶ τοῦ φθόνου των, αἰτίους τῶν κυριωτέρων δυστυχιῶν μου. ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΣ.

(α) Ὁ ἄγγλος ἀρθρογράφος ἐπικυροῦ τοὺς λόγους ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἡμῶν, τὸ προβλεπτικὸν ἡμῶν τὸ πατριωτικὸν ἡμῶν ἡ ἀχάριστος αὕτη κοινότης ἐφείλει τὴν ἀπελευθερωσίν της ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν ἄγγλων, οἵτινες οὐ μόνον τοὺς ἔκαμναν νὰ πληρώσουν φόβεροὺς ναύλους, ἀλλὰ ἐστέβαζον τὰ ἐλαφρὰ ἐμπορεύματα τῶν ὑπὸ τὰ βαρέα καὶ τὰ κατέστρεφον, διότι ἐγωιάζιζον, ὅτι οἱ ραγιάδες οὗτοι ἐφοβοῦντο νὰ ὑπάγουν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ζητήσουν ἀποζημιώσεις. Ἐφοβοῦντο, διότι ἔτρεμον τὸ πυλοέξεδον τῶν ἀγγλικῶν δικαστηρίων. Ἡμεῖς λοιπὸν ἀντ' αὐτῶν πρὸς ἐκπληξίν των ἀντιμετωπήσαμεν τοὺς ἄγγλους πλειοκτήσας, ἡμεῖς μόνοι οὐ μόνον τοὺς ἐπολεμήσαμεν, ἀλλὰ καὶ ἐνικήσαμεν κατὰ κράτος καὶ ἐμονοπωλήσαμεν τὴν γραμμήν. Μᾶς ὀφείλει λοιπὸν ἡ ἀχάριστος αὕτη κοινότης, καὶ οὐδὲν πρὸς αὐτὴν ὀφείλομεν.

## ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ Μέγας Δοὺξ Κωνσταντῖνος θεῖος τοῦ Τσάρου καὶ πατὴρ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος ἀπεδίωσεν.

ΣΟΦΙΑ, 12 Ἰανουαρίου. — Κατὰ τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Σταμπούλωφ ἐξέδραμεν ἐπὶ ἑλκύβου εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σόφιας. Τὸ περίστροφον, ὅπερ ὁ πρωθυπουργὸς οὗτος συνήθως φέρει ἐν τῷ θυλακίῳ του, αἰφνιδίως ἐκπυροσκροτήσαν ἐπλήγωσεν αὐτὸν κατὰ τοὺς μηροὺς. Τὸ τραῦμα οὐδεμίαν παρέχει ἀνησυχίαν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Σταμπούλωφ.

ΤΑΝΖΕΡΗ, αὐθημερόν.—Τῆς καταστάσεως βελτιωθείσης ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, αἱ δυνάμεις θὰ ἀνακαλέσωσιν ὅσον οὔπω τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἅτινα ἠγκυροβόλησαν ἐκεῖ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αὐθημερόν.—Ὁ διάδοχος τῆς Σουηδίας ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 14)26 Ἰανουαρίου. Θὰ φιλοξενηθῇ δὲ ὑπὸ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΠΕΡΑΝ, αὐθημερόν.—Ὁ κ. Σαμβών, πρέσβυς τῆς Γαλλίας, διεκανόνισεν ὁριστικῶς μετὰ τοῦ μεγάλου Βεζύρου τὸ γαλλο-βουλγαρικὸν ἐπεισόδιον

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. — Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θέλει ἐκδώσει τὴν 14)31 Ἰανουαρίου διάταγμα ὁρίζον τὰς δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ἐφήρμοσε τὸ κατώτατον σημολόγιον, καὶ τὰς παραχωρήσεις ἃς ἀφ' ἑτέρου αὗται ποιοῦνται εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 11 Ἰανουαρίου. — Ἡ Σκουψίνα ἐξοφίσκο παμψηφεῖ τὴν μεταξὺ Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου ἐμπορικὴν συνθήκην.

ΡΩΜΗ, αὐθημερόν. Σφοδραὶ δονήσεις σεισμοῦ ἐγένοντο ἐπαισθηταὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς ρώμης. Κατέρρευσαν οἰκίαι τινές. Οὐδὲν ἀπευκταῖον ἠγγέλθη.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ὅπως ἀνταμείψῃ τὸν ναύαρχον Ζεβδαὶ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς εἰς Ρωσσίαν ἀποστολῆς του, ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἵδρυσεν ἄρτι θέσιν γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ναυτικοῦ, εἰς ἣν οὗτος καὶ διορίσθη ἐπίτιμος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ταντζέρης ἡ κατάστασις ἐβελτιώθη. Ἐπίσης πιστεύεται ὅτι τὰ ἀγρτικὰ στίφη δὲν θὰ ἀναμείνωσιν τὴν ἄφιξιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ὅπως διαλυθῶσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11 Ἰανουαρίου.

| | |
|---|---|
| Ἑλληνικὸν δάνειον .... .... .... .... .... | 354 |
| Γαλλικὸν 3 0[0 .. .... .... .... .... .... | 95.82 |
| Ἠνωποιημένον αἰγυπτιακὸν ... .... .... .... | 480, |
| Δάνειον τουρκικὸν .... .... .... .... .... | |
| Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου. .... .... .... .... | |

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

| | |
|---|---|
| Ἀγγλικὰ πάγια .... .... .... .... .... .... | 95.93 |
| Νέον ρωσσικὸν.... .... .... .... .... .... | 93,3[4 |
| Ἑλληνικὸν 5 0[0 ... .... .... .... .... .... | 71,1[2 |
| » 4 0[0 .... .... .... .... .... .... | 57,1[2 |
| Αἰγυπτιακὸν ... .... .... .... .... .... .... | 95,5[0 |
| Ἰταλικὴ ράντα .... .... .... .... .... .... | 89,5[8 |
| Προεξοφλητικὸς τόκος .... .... .... .... .... | 3,0[0 |

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

# Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
## ΤΟΥ Μ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ περίοδος τοῦ χειμῶνος ὑπῆρξεν ὀλεθρία εἰς τὰς βασιλευούσας καὶ πριγκιπικὰς οἰκογενείας τῆς Εὐρώπης. Ἀπεδεκάτισε κυριολεκτικῶς αὐτάς, κατενεγκοῦσα τὸ πρῶτον θνατηφόρον πλῆγμα εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν οἰκογένειαν διὰ τοῦ θανάτου τῆς ἀτυχοῦς καὶ προώρως μετὰ ἱερεῖς ἐγγαμον βίον ἀναπραγείσης μεγάλης Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας. Ἀλλ' αἱ δοκιμασίαι τῶν Βασιλέων ἡμῶν δὲν ἐπέπρωτο νὰ λήξωσιν εἰς ἐκεῖνο τὸ δυστύχημα. Κατ' αὐτὰς δὲ ἀλλεπάλληλοι ἐπῆλθον αἱ εἰδήσεις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ δουκὸς τῆς Κλάρεντς ἀνεψιοῦ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως καὶ τοῦ πατρὸς τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου Νικολάγεβιτς, ὅστις τὴν ὑστάτην αὐτοῦ πνοὴν ἐξέπεμψε τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθές! Ὁ ἀποθιώσας Μέγας Δοὺξ ἠσθένει ἀπὸ ἐτῶν ἐκ παραλυτικῆς ἀποπληξίας, ἥτις προχθὲς ἐπέφερε τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν μοιραῖον τέλος.

Ὁ Μέγας Δοὺξ Κωνσταντῖνος ἦν θεῖος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ ἐγεννήθη τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1827, ἑπομένως ἦγε τὸ 64 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐνυμφεύθη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1848 τὴν Ἀλεξάνδραν Ἰωσηφόβναν, πριγκίπισσαν τοῦ Σάξ-Ἀλτεμπουργ, ἐξ ἧς ἀπέκτησε πλὴν τῆς βασιλίσσης ἡμῶν Ὄλγας 3 ἀκμὴν τέκνα, τὸν Μέγαν Δοῦκα Νικόλαον Κωνσταντινόβιτς, τὴν Μ. Δούκισσαν Βέρραν, νυμφευθεῖσαν τὸν Εὐγένειον. δοῦκα τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τὸν Μ. Δοῦκα Κωνσταντῖνον Κωνσταντινόβιτς. Ὁ μεταστὰς ἦτο στρατηγὸς ὑπασπιστὴς τοῦ Τσάρου, ἀρχιναύαρχος καὶ διοικητὴς πολλῶν στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἡ κηδεία αὐτοῦ δὲν ὡρίσθη εἰσέτι πότε θὰ γένηται. Ἐν τοῖς ἀνακτόροις διετάχθη πένθος μέγα, ἡ θλῖψις δὲ τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας εἶνε ἄμετρος ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ συμφορᾷ.

# Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
## ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΒΑΣΑΝΗΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δοκιμασίας περίοδον, ἣν διατρέχει ὁ ἑλληνισμός, καὶ καθ' ἣν θ' ἀναγκασθῇ ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ περιπλαχθῇ ἐν τῇ παναδειμονίᾳ καὶ φρικαλεωτάτῃ προσδοκωμένῃ θυέλλῃ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, πᾶσα ἀναβολὴ καὶ παραμέλησις τῆς συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας εἶνε ἀντικρυς προδοσία τοῦ τόπου. Ἐπὶ τούτῳ δ' ἐπεστήσαμεν ἤδη τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στόλου ἡμῶν. Παρῆλθεν ὁ καιρὸς



ἤδη τῆς διὰ τῶν γραμμάτων καὶ διὰ τῆς γλώσσης ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ τῆς δι' εἰρηνικῶν μέσων ἐκπληρώσεως τῶν πόθων καὶ προσδοκιῶν μας. Ἡ Ρωσσία διὰ τῆς ἱδρύσεως Βουλγαρικοῦ κράτους ἔπληξε κυρίως τὸν ἑλληνισμὸν παραλύσασα καὶ ἐξουθενώσασα τὰς εἰρηνικὰς προσπαθείας τοῦ ἔθνους. Οὐδὲν λοιπὸν σήμερον ὑπολείπεται πρὸς σωτηρίαν καὶ πρὸς αὐτὴν ἤδη τὴν ὕπαρξιν μας ἢ ἡ ἀνδρικὴ καὶ ἔνοπλος δρᾶσις δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται προετοιμασία καὶ προετοιμασία δραστηριωτάτη, ἥτις ἄνευ ἀναβολῆς ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ νὰ γείνῃ τὸ κύριον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως· διότι οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.

Εἶνε δ' ἐπάναγκες, κατὰ πρῶτον λόγον νὰ συμπληρώσωμεν τὸν στόλον ἡμῶν διὰ τῆς παραγγελίας 4 ἢ 5 καταδρομικῶν καὶ ἑτέρων τορπιλοφόρων, ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ στόλος ἡμῶν δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ δράσῃ ἀποτελεσματικῶς. Ὁ ἄρτι ἀποδιώσας ἐν Τάντα τῆς Αἰγύπτου, ὁ ἐκ Πορταριᾶς τοῦ Βώλου μέγας πατριώτης Πανταζῆς Βασάνης, ὅστις ἀφιέρωσε τὰ 2)3 τῆς περιουσίας του ὑπὲρ τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς, ἔρχεται νὰ διδάξῃ ἅπαν τὸ Πανελλήνιον ποῦ πρέπει νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ποῦ ἔγκειται ἡ σωτηρία αὐτοῦ. Ἐὰν ἐν τοῖς τελευταίοις δέκα πέντε ἔτεσιν ἀπὸ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος οἱ ἀπανταχοῦ πατριῶται διέθεσαν μικρὸν τῆς περιουσίας των μέρος ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, ἢ Στρατιωτικοῦ Ταμείου ἀντὶ νὰ ἐξοδεύωσιν ἑκατομμύρια πρὸς ἀνέγερσιν πολυτελῶν Βιβλιοθηκῶν καὶ ἄλλων μεγάρων χάριν ὀλίγων ὀρφανῶν ἢ πτωχῶν, πρὸ πολλοῦ ἤδη θὰ ἔπλεε ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας μέγιστος σχετικῶς καὶ ἀκαταμάχητος ὁ ἑλληνικὸς στόλος. Βεβαίως καὶ ἡ προστασία τῶν ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος εἶνε ἔργον φιλανθρωπίας, ἀλλ' ὅταν πρόκειται νὰ ἀπορφανισθῶσιν οἱ ὁμογενεῖς τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου, ὅπως ἤδη ἀπωρφανίσθησαν οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας Ἕλληνες, οἵτινες ἐστερήθησαν ἤδη τῆς μητρὸς αὐτῶν πατρίδος, ἐκβουλγαρισθείσης ἤδη, τότε εἶνε ζήτημα ποῖα ὀρφανὰ πρέπει πρῶτον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ μεριμνήσωμεν, ἀφοῦ ἡ ἀσπλαγχνος Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία τόσον σκληρῶς ἀπέκοψε καὶ διεχώρισε τὴν Μητέρα Ἑλλάδα τῶν προσφιλῶν αὐτῆς τέκνων; Πάντες λοιπὸν ἄνευ ἀναβολῆς ὀρειλομεν ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ γεννναίου Δωρητοῦ καὶ μεγάλου πατριώτου νὰ καταβάλωμεν τὸν ὀβολόν μας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ οὕτινος τὴν πρωτοβουλίαν ἤδη ἀνέλαβε ὁ γενναῖος Βασιλόπαις ἡμῶν Γεώργιος.

Τὰς ἀνωτέρω ἰδέας ἡμῶν, ἃς ὁλόκληρος ὁ τύπος καὶ ἡ κοινωνία πρέπει νὰ ἐνστερνισθῇ ἐνέπνευσεν ἡ μεγάλη αὕτη δωρεὰ τοῦ μεγάλου ἡμῶν πατριώτου.

Ὁ μακαρίτης ἦτο τύπος ἀρχαίας ἑλληνικῆς φυσιογνωμίας καὶ μεγαλοπρεπείας κοσμούμενος ὑπὸ τῶν ἀρχαϊκῶν ἐκείνων ἀρετῶν, ἃς εὐκόλως ἠδύνατό τις νὰ συναντήσῃ κατὰ τοὺς ἁπλοϊκοὺς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως. Φιλαλήθης, φιλάνθρωπος εἴς τε τοὺς συγγενεῖς, ὧν πολλοὺς ἀπεκατέστησε καὶ ἐλευθέριος εἰς τὰ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ ἣς ἐπὶ πολλὰ πολλάκις ποσὰ διέθετεν ἀνωνύμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐν νεαρᾷ ἤδη ἡλικίᾳ κατελθὼν ἐκ Πορταριᾶς τοῦ Βώλου, ἔνθα ἐγεννήθη ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Τάνταν ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ βάμβακος καὶ τῶν σιτηρῶν, φύσει δὲ εὐφυὴς πρὸς τοῦτο καὶ κατ' ἀρχὰς ριψοκίνδυνος κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ ἀρκετὴν περιουσίαν, ἣν κατόπιν μετὰ μεγάλης προσοχῆς διεχειρίζετο, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτὴν αὐξήσῃ χάριν τῆς πατρίδος.

Τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἦτο ἅμα ἡ περιουσία του ἔφθανε εἰς ὡρισμένον τι ποσὸν καθὼ ὁ ἴδιος εἴς τινας τῶν συγγενῶν του ἐν καιρῷ θυμηδείας ἀνεκοίνου νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν δωρεὰν ἐπὶ τῷ ὅρῳ κατασκευῆς δύο ἢ καὶ πλέον ἀξιομάχων πλοίων, διὰ τοῦτο πολλάκις ἀπεποιήθη τὸν γάμον, ἂν καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν τοῦ Βώλου καὶ Ἀλεξανδρείας τῷ προσεφέρθησαν, ὅπως τὸν νυμφεύσωσιν. Αὐτὸς ὅμως ἐπίτηδες ἀπέφευγε πᾶσαν πρότασιν, διότι ἦτο εἰς ἔπακρον ἐρωτευμένος μὲ τὸν θεῖον ἔρωτα τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα εἰς ἣν ἀφιερώθη ψυχῇ τε καὶ σώματι ἐπιθυμῶν αὐτὴν νὰ ἴδῃ μεγάλην.

Δυστυχῶς ὅμως ἐλθὼν πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς Ἀθήνας καὶ μαθὼν τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀπώλειαν μέρους τῶν χρημάτων τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ἀνέκραξε μετὰ λύπης· δυστυχία, δὲν ἔχει τις νὰ ἀρήσῃ ἀσφαλῶς τὰ χρήματά του· δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν λόγον δὲν διέθεσε τὰ χρήματά του εἰς τὸν ἐθνικὸν Στόλον ὑπὲρ οὗ ἐμερίμνα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρὸ ὀλίγου ἀγώνων του, ὅπως τῇ κοινῇ συνεισφορᾷ καὶ ἑτέρων ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων κατασκευασθῇ θωρηκτόν· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρότασίς του δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῶν πλείστων Ἑλλήνων.

Λυπούμεθα κατάκαρδα διὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Πατριώτου, ὅστις μόλις ἄγων τὸ 64ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐκ συγκοπῆς καρδίας καὶ ὅστις μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν ἤθελε διπλασιάσει τὴν περιουσίαν του διὰ τῆς ἐμφρονος διαχειρίσεως καὶ τῶν οἰκονομιῶν του. Τὰ καθ' ἑκαστα τοῦ βίου αὐτοῦ ἀγνοοῦμεν, τοῦτο μόνον ἀκριβῶς μαθόντες, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς αὐτοῦ, καθὰ ὁμολογοῦσιν ἅπαντες οἱ μετ' αὐτοῦ συνομιλήσαντες, ἦτο ἀκραιφνέστατος καὶ ἄνευ ὁρίων ὑπερβολικὸς καὶ μονονουχὶ δ' ἐδάκρυε ὁμιλῶν περὶ τῆς καχεκτικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος.

Καθήκον δ' ἀπαράιτητον ἔχει ἡ τε Κυβέρνησις καὶ ἡ Βασιλεία, ὅπως ἐκτάκτως τιμήσωσι τὴν μνήμην αὐτοῦ ὁρίζοντες δημοτελὲς μνημόσυνον, εἰς ὃ πάντες οἱ ἐν τέλει ὀρείλουσι νὰ παρευρεθῶσι.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Τάντᾳ μεγαλοπρεπεστάτη, παρακολουθούντων χιλιάδων ἀνθρώπων Ἑλλήνων, ἐντοπίων καὶ ξένων· Συγκινητικώτατον δὲ λόγον ἐξεφώνησαν ὁ ἐπὶ τούτῳ σταλεὶς ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἀρχιδιάκονος τοῦ Πατριάρχου Παγώνης Ἐπιτρα

τασθῇ ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Ἡ θρησκευτικὴ πομπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἱερέων, τῶν πιστῶν καὶ συμπαγοῦς πλήθους περιέργων εἶχεν ἐξέλθει τῆς ἀρμενικῆς Μητροπόλεως καὶ διήρχετο γέφυραν τινὰ προσωρινῶς στηθεῖσαν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν Κούρα, ὅτε αἴφνης αὕτη ἐβράσθη. Πλῆθος λαοῦ κατέπεσε μετὰ τῆς γεφύρας ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ἕτεροι μείναντες ἐπὶ τῶν μὴ καταπεσόντων ἄκρων τῆς γεφύρας προσεπάθησαν νὰ φύγωσιν, ἀλλ' ἀπωσθέντες ὑπὸ τοῦ εἰσρέοντος πλήθους, κατεκρημνίσθησαν ὡσαύτως εἰς τὸν ποταμόν. Πολλοὶ ἐν τῷ συνωστισμῷ ἐκείνῳ τοῦ πλήθους συνεθλίβησαν μέχρι θανάτου ἄλλοι δὲ ἐμωλωπίσθησαν ῥικωδῶς καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν ἐν τῷ ποταμῷ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ὑπολογίζεται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας.

—

## Η ΑΥΣΤΡΙΑ
### ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Τὸ ἐν Παρισίοις πρακτορεῖον εἰδήσεων «Χαβᾶς» ἐδημοσίευσε τὰ ἑπόμενα περὶ τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐν Ἀνατολῇ. ἄτινα θεωροῦνται ὡς ἔμπνευσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας.

«Ἡ πρόσφατος τοῦ ἡμετέρου κράτους πολιτικὴ τῆς Αὐστροουγγαρίας προκαλεῖ πολλὰς συζητήσεις εἰς τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης. Ἡ καταφανὴς ἐπέμβασις τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Βιέννης εἰς τὸ ἐπεισόδιον Σαδοῦν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐν Σερβίᾳ παρεπιδημούντων Βουλγάρων προσφύγων, εἶλκυσε ζωηρὰς τὴν κοινὴν προσοχήν. Ἐν τοσούτῳ, ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ στάσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῆς Βιέννης δὲν δύναται νὰ γεννήσῃ ἀδημονίαν τινὰ, οὐδ' ἀπειλεῖ ἐπικειμένην τινὰ μεταβολὴν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἡγεμονίαν. Ἐπιτήδειος διπλωμάτης, ὁ κόμης Καλνόκυ προσσαθεῖ μόνον νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀδρανείας, εἰς ἣν ἐξαναγκαζεται νὰ μένῃ νῦν ἡ Ρωσσία συνεπείᾳ ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν, ὅπως ἐπιῳώσῃ καὶ παγιώσῃ ὅσον δυνατὸν (χωρὶς ὅμως ἐν ταὐτῷ καὶ νὰ παραβῇ τὰς συνθηκολογήσεις τῆς Βερολινείου συνθήκης) τὴν θέσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένης βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Οὕτω δὲ πράττων ὁ αὐστριακὸς Καγκελλάριος σκοπεῖ νὰ κατευνάσῃ τοὺς οὐγγρους, οἵτινες ὡς γνωστὸν ζητοῦσι πάντοτε παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως δρασσηριωτέραν καὶ ἐνεργητικωτέραν πολιτικὴν ἐν Ἀνατολῇ.

—

## ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

Πετρούπολις, 5 Ἰανουαρίου

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας Καζὰν ἀπόπειρα δολοφονίας ἐγένετο. Νέος τις ἐζήτησε τὸν διοικητὴν, ἵνα ἐπιδώσῃ αὐτῷ ἀναφοράν, ἐνῷ δὲ ἐνεχείριζε ταύτην εἰς αὐτὸν, ἐξήγαγε περίστρεφον καὶ ἐπυροβόλησε τρὶς κατ' αὐτοῦ. Ὁ διοικητὴς ἐπληγώθη ἐλαφρῶς μόνον κατὰ τὴν χεῖρα, κατὰ παράδοξον ὅλως σύμπτωσιν, ἐνῷ οἱ πυροβολισμοὶ ἐθλίβησαν κατ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ συστάδην. Ὁ νέος ὅστις ἀπεπειράθη τὴν δολοφονίαν εἶνε εἰκοσιεξαετὴς τὴν ἡλικίαν, εἶχε δὲ πρό τινος χρόνου ἀπαβλήθῃ σχολῆς τινος στρατιωτικῶν χειρουργῶν ὡς ὑβρίσας ἕνα ἐκ τῶν καθηγητῶν. Λέγεται ὅτι διὰ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπέδοτο, ἐσκόπει μόνον νὰ διεγείρῃ τὴν γενικὴν προσοχὴν πυροβόλῳ καὶ οὐχὶ νὰ φονεύσῃ τὸν διοικητήν

Ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ ἀποχωρήσεως τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Βασσοβίας θεωρεῖται γενικῶς ἀβάσιμος, πρὸς τὸ παρὸν δὲ οὐδεμία ἀναμένεται μεταβολὴ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἀνωτέρας διοικήσεως.

Λέγεται ὅτι ὁ Τσάρεβιτς ἐσκόπει νὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδείαν ἀνὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ μαστιζομένους δήμους τοῦ ρωσσικοῦ κράτους, ἀλλ' ἡ ἀναχώρησις του ἀνεβλήθη καθόσον ἡ αὐτοκράτειρα ροβεῖται μὴ ὁ υἱὸς αὐτῆς παθῇ ἐκ κολλητικῆς τινος ἀσθενείας, ὑφ' ὧν πάσχουσιν οἱ πεινῶντες χωρικοί. Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ὑπέφερε πολὺ ἰσχάτως ἐξ ἀνευρισμοῦ. Καί τοι δὲ δὲν περιορίζεται εἰς τὰ δωμάτια αὐτῆς ἀλλ' ἐξέρχεται ἐνίοτε καὶ εἰς περίπατον ἐφ' ἁμαξῆς, ἐν τοσούτῳ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας αὐτῆς πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ εἶνε εὐχάριστος. Ἡ αὐτοκράτειρα καταπτύχεται ἐπίσης ὑπ' ἀδημονίας περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Γεωργίου, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἐμπνέουσα μεγάλας ἀνησυχίας.

# ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

### Δικαστήρια τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου. Διαδικασία.

Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 175

Τοιαύτη εἶνε ἡ «νομικὴ» δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων τῶν κομητειῶν. Δυνάμει δὲ νόμου ψηφισθέντος τῷ 1865, ἐχορηγήθη εἰς αὐτὰ καὶ δικαιοδοσία τις τῶν κατ' ἐπιείκειαν τῶν δικαστηρίων (equitable jurisdiction). Ἡ δικαιοδοσία αὕτη ἐκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ἀγωγῶν, αἵτινες ἐκινήθησαν παρὰ δανειστῶν, κληροδόχων, κληρονόμων, συενοτάτων συγγενῶν ἐγόντων κληρονομικὰς ἀξιώσεις, καὶ αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς λογαριασμοὺς διαχειρίσεως περιουσίας μὴ ὑπερβαινούσας τὰς 500 λίρ. κατὰ τὴν ἀξίαν ἐπὶ ἀγωγῶν, αἵτινες ἀφορῶσι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαθηκῶν, ὅταν ἡ περιουσία, περὶ ἧς πρόκειται, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 500 λίρ. ἐπὶ ἀγωγῶν, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν παραγραφὴν δικαιώματος ἢ εἰς δικαίωμα ἐξωνήσεως ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆς ἀφορώσης εἰς περιουσίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 500 λίρ. κατὰ τὴν ἀξίαν· ἐπὶ ἀγωγῶν, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὴν διάλυσιν ἑταιριῶν, ὧν τὸ ἐνεργητικὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 λίρ. καὶ ἐπὶ τινων ἄλλων περιπτώσεων τοῦ αὐτοῦ ἰσχύοντος περιορισμοῦ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ποσόν. Οἱ ὑποκαγκελλάριοι ὅμως δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν παρακομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ τῆς καγκελλαρίας τμῆμα τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου.

Δικασταὶ παρὰ τῷ τῆς καγκελλαρίας τμήματι τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου (High Court of Justice) εἶνε ὁ λόρδος καγκελλάριος, ὁ καὶ πρόεδρος αὐτοῦ, ὁ ἀρχειοφύλαξ (Master of the Rolls), καὶ οἱ τρεῖς ὑποκαγκελλάριοι. Αἱ ἀπορράσεις τῶν τεσσάρων τούτων δικαστῶν δύνανται νὰ ἐφεσιβλῆθῶσι πρῶτον μὲν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου καὶ μετὰ ταῦτα ἐνώπιον τῆς βουλῆς τῶν λόρδων. Ὁ λόρδος καγκελλάριος εἶνε ὁ ἀνώτατος δικαστικὸς λειτουργὸς τοῦ βασιλέως, καὶ προηγεῖται παντὸς κοσμικοῦ λόρδου. Ὡς πρῶτος δὲ γραμματεὺς ἢ καγκελλάριος τοῦ βασιλέως ἐπενέβαινεν πρὸς μετρίασιν τῆς αὐστηρότητος ἢ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ νόμου, ὡς ἐρμηνεύετο οὗτος ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ οὕτω ἔδρυσε τὸ σύστημα τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου, κατ' ἀντιδιαστολὴν τρὸς τὸν πραγματικὸν νόμον· σύστημα τὸ ὁποῖον, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἀπερρόφησε τὸν νόμον, καθ' ὅσον ὁ νόμος ὑπετάχθη ἤδη ὁλοτελῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου καὶ ἀφωμοιώθη πρὸς αὐτὸ κατὰ τὴν διαδικασίαν· Ὁ λόρδος καγκελλάριος διορίζεται διὰ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῆς μεγάλης σφραγῖδος τῆς βασιλίσσης. Εἶνε μέλος τοῦ ὑπουργείου, μυστικὸς σύμβουλος καὶ πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν λόρδων· παραιτεῖται δὲ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ διορίσαντος αὐτὸν ὑπουργείου. Ὁ σάκις ἐκδίδονται βασιλικὰ διατάγματα πρὸς ἔναρξιν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνόδου, πρὸς χορήγησιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως εἰς νομοσχέδια ἢ πρὸς λῆξιν τῶν ἔργασιῶν τοῦ κοινοβουλίου, ὁ λόρδος καγκελλάριος εἶνε πάντοτε εἷς τῶν ἐπιτρόπων, καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἐπὶ τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ βασιλικὸν λόγον. Ὁσάκις ὁ ἡγεμὼν κηρύττει τὴν ἔναρξιν ἢ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου αὐτοπροσώπως, ὁ λόρδος καγκελλάριος ἵσταται δεξιᾷ τοῦ θρόνου, καὶ ἐγχειρίζει τῷ ἡγεμόνι τὸν βασιλικὸν λόγον, δι' οὗ κηρύττεται ἡ ἔναρξις ἢ ἡ λῆξις τῶν ἐτησίων ἔργασιῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Αὐτὸς διορίζει πάντας τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς καθ' ἅπαν τὸ βασίλειον δικαστὰς τῶν δικαστηρίων τῶν κομητειῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς πρώτας τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας ἐποχὰς, οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦτο κληρικὸς (καθ' ὅσον τότε μόνον οἱ κληρικοὶ ἦσαν ἀξιοὶ τοιούτου ἀξιώματος, τοσαύτην ἀπαιτοῦντες μάθησιν), καὶ προήδρευε τοῦ βασιλικοῦ ναοῦ, κατέστη πνευματικὸς τοῦ ἡγεμόνος πατήρ, ἐπιθεωρητής, δικαιώματι τοῦ στέμματος, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν σχολείων τῶν ἱδρυθέντων ὑπὸ τῶν βασιλέων, καὶ προστάτης πάντων τῶν κληροδοτημάτων τοῦ στέμματος τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ βασιλέως καὶ ἰχόντων ἐτησίαν ἀξίαν ἤττονα τῶν 20 μαρκῶν. Εἶνε ὁ γενικὸς κηδεμὼν πάντων τῶν νηπίων, τῶν βλακῶν καὶ τῶν φρενοβλαβῶν καὶ ἐποπτεύει πάντα ἐν γένει τὰ ἀλανθρωπικὰ καθιδρύματα. Κέκτηται δὲ πάντα τὰ προσόντα ταῦτα πρὸς τῷ εὐρείᾳ καὶ μεγάλῃ δικαιοδοσίᾳ, ἣν ἐξασκεῖ ἐν τῇ δικαστικῇ αὐτοῦ ἰδιότητι παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ.

Ἡ διαδικασία τῶν παλαιῶν τῆς καγκελλαρίας δικαστηρίων ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις, ἐφ' ἧς τὸ ἰσχύον σύστημα ἐρείδεται· ἀλλ' οἱ τύποι οἵτινες ἀπητοῦντο πρὸς ὑποβολὴν πάσης αἰτήσεως εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου ἦσαν καταθλιπτικοὶ καὶ δαπανηροί· Ἡ διαδικασία ἥτις ἰσχύει ἐν τῷ νέῳ τῆς καγκελλαρίας τμήματι τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου εἶνε οὐκ περιέγραψα ἤδη πραγματευόμενος περὶ τοῦ ἑτέρου τμήματος. Ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι ἐν τῷ τμήματι τῆς καγκελλαρίας λαμβάνονται συνηθέστερον «ἐγγράφως» ἀντὶ διὰ ζώσης φωνῆς, καθ' ὅσον τοῦτο συχνάκις ἀπαιτεῖται προσφορώτερον· οἱ μάρτυρες ὅμως δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι διὰ ζώσης φωνῆς ἐν τῷ τμήματι τῆς καγκελλαρίας, καὶ ὁρκωτὸν δικαστήριον δύναται νὰ συγκληθῇ ἐὰν ὁ χαρακτὴρ τῶν γεγονότων καθίστα τὸ τοιοῦτον ἀναγκαῖον.

(ἀκολουθεῖ)

## ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος 1891 ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις 2,316, ἐξ ὧν 1,260 ἄρρενες καὶ 1,076 τοῦ θήλυος γένους, τούτων δὲ 1,083 τῆς βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας, οἱ δὲ ἐπίλοιποι ὅλων τῶν ἄλλων ἡλικιῶν. Καὶ ἐξ ὀξείας μὲν προσβολῆς τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἔπαθον 447, ἐκ φθίσεως 237, ἐκ μηνιγγίτιδος καὶ ἐκ διαφόρων νοσημάτων τῶν μηνίγγων 206, ἐκ διαφόρων πυρετῶν 185 ἐξ ὧν 89 ἐκ τύφων καὶ τυφοειδῶν πυρετῶν, ἐκ διφθερίτιδος 58. ἐκ γεροντικοῦ μαρασμοῦ 137, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων.

* * *

Κατὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον ἀπέβισαν ἐν Πειραιεῖ 39, ὧν 1 ἐξ ἐκλαψίας, 3 ἐκ βρογχοπνευμονίας, 2 ἐκ φυματιώσεως, 1 ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως, καὶ οἱ λοιποὶ ἐξ ἄλλων ἀσθενειῶν. Ἐνῷ κατὰ τὴν αὐτὴν περυσινὴν περίοδον ἀπέβισαν μόνον 8 ἄτομα.

* * *

Κατὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰσεπράχθησαν ἐν τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς δραχμ. 165,000, ἀπέναντι 239,000 εἰσπραχθεισῶν τὸ αὐτὸ ἀντίστοιχον δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

* * *

Αὐχμηρὸν καὶ πετρῶδες τι διαμέρισμα τῆς Γαλλίας παρήγαγεν εἴδη ζώων μὴ αἰσθανομένων τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕδατος. Τὸ πρόβατον βόσκει ἐπὶ χόρτου εὐόσμου, πλέον ἀπέβαλε ἤδη ὁλοτελῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κατ' ἐπιείκειαν δικαίου καὶ ἀφωμοιώθη πρὸς αὐτὸ κατὰ τὴν διαδικασίαν· Ὁ λόρδος καγκελλάριος διορίζεται διὰ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῆς μεγάλης σφραγῖδος τῆς βασιλίσσης. Εἶνε μέλος τοῦ ὑπουργείου, μυστικὸς σύμβουλος καὶ πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν λόρδων· παραιτεῖται δὲ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ διορίσαντος αὐτὸν ὑπουργείου. Ὁσάκις ἐκδίδονται βασιλικὰ διατάγματα πρὸς ἔναρξιν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνόδου, πρὸς χορήγησιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως εἰς νομοσχέδια ἢ πρὸς λῆξιν τῶν ἔργασιῶν τοῦ κοινοβουλίου, ὁ λόρδος καγκελλάριος εἶνε πάντοτε εἷς τῶν ἐπιτρόπων, καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἐπὶ τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ βασιλικὸν λόγον. Ὁσάκις ὁ ἡγεμὼν κηρύττει τὴν ἔναρξιν ἢ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου αὐτοπροσώπως, ὁ λόρδος καγκελλάριος ἵσταται δεξιᾷ τοῦ θρόνου, καὶ ἐγχειρίζει τῷ ἡγεμόνι τὸν βασιλικὸν λόγον, δι' οὗ κηρύττεται ἡ ἔναρξις ἢ ἡ λῆξις τῶν ἐτησίων ἔργασιῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Αὐτὸς διορίζει πάντας τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς καθ' ἅπαν τὸ βασίλειον δικαστὰς τῶν δικαστηρίων τῶν κομητειῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς πρώτας τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας ἐποχὰς, οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦτο κληρικὸς (καθ' ὅσον τότε μόνον οἱ κληρικοὶ ἦσαν ἀξιοὶ τοιούτου ἀξιώματος, τοσαύτην ἀπαιτοῦντες μάθησιν), καὶ προήδρευε τοῦ βασιλικοῦ ναοῦ, κατέστη πνευματικὸς τοῦ ἡγεμόνος πατήρ, ἐπιθεωρητής, δικαιώματι τοῦ στέμματος, τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν σχολείων τῶν ἱδρυθέντων ὑπὸ τῶν βασιλέων, καὶ προστάτης πάντων τῶν κληροδοτημάτων τοῦ στέμματος τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ βασιλέως καὶ ἰχόντων ἐτησίαν ἀξίαν ἤττονα τῶν 20 μαρκῶν. Εἶνε ὁ γενικὸς κη-

Ἕπεται δικαστικὸν παράρτημα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κατασχέσεως ἀκινήτων (Β' δημοποίησις καὶ κατάσχεσις).



# ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

## ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

### ΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

(συνέχεια).

### Μία ἡρωϊκὴ ὑποχώρησις.

— Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθῶμαι;.... ἐνθουσιωδῶς προέφερεν ὁ Νίκο-Τσάρας, μετὰ πλείστης πεποιθήσεως· καὶ πρῶτος γονυπετήσας ἔβειξε πρὸς τοὺς λοιποὺς τὸ παράδειγμα.

Ἐπὶ δέκα λεπτὰ οὐδεμίαν λέξιν προέφερον, ἀλλ' ἐν μυστικότητι διαπύρως ἕκαστος κατ' ἰδίαν προσηύχετο.

— Ἐμπρὸς τώρα, ἀδελφοί!... μὴ φοβῆσθε οὔτε ὅλους τοὺς στρατοὺς τοῦ Σουλτάνου.... καὶ πάλιν ἀνέκραξεν ὁ Νίκος ἐγειρόμενος: — ὄχι, λέγω, μὴ φοβῆσθε διότι ὅταν ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν· διότι ὁ Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί· ἐμπρός!...

Ἐξ ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἡ μικρὰ αὕτη φάλαγξ ἤρξατο τὴν ἐπίπονον καὶ ἀπαράμιλλον εἰς τὴν ἱστορίαν ὑποχώρησίν της.

Ἦσαν τὰ μέσα τοῦ φθινοπώρου· ἐποχή, καθ' ἣν ἡ φύσις ἀπεκδύεται μὲν τῶν θελγήτρων της. ἀλλ' ἐποχὴ καθ' ἣν συγχρόνως ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλαττομένη τῶν μεγάλων καυσώνων, καὶ λουομένη ὑπὸ τῆς δρόσου ζεφύρων προπορευομένων τοῦ προσεγγίζοντος χειμῶνος, προσέρει πρὸς τὸν ὀδοιπόρον ὅ,τι τερπνὸν καὶ ζωηρόν κλίμα ἐπίγειον δύναται νὰ χορηγήσῃ. Ἡ ὥρα αὕτη τοῦ ἔτους ἦτον ἄριστος σύμμαχος διὰ τὴν μικρὰν μας ταύτην φάλαγκα, τὴν ὑφ' ὅλων τῶν ἄλλων κακοχυμιῶν περιστοιχουμένην.

Ἔρθασαν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνενόχλητοι μέχρι τοῦ χωρίου, Κουρτέσι· ὑγδοήκοντα περίπου στάδια ἀπέχοντος τῆς Κορίνθου. καὶ ἐστρατοπέδευσαν οἱ μὲν, ἐπὶ ὑψώματος γῆς Κλένες καλουμένον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον πέντε ἢ ἓξ καλύβαι ἐγκαταλελειμμέναι, ἡ δὲ, ἐντὸς τοῦ Κορυτέσι. Τὸ μέρος τοῦτο δὲν ἦτον ἕτερον, ἢ αἱ ἀρχαῖαι Κλεωναὶ τοῦ Ὁμήρου : (α)

«Ἀρνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς.»

Ἐνταῦθα ὁ Ἡρακλῆς ἐνίκησε καὶ κατετρόπωσε τοὺς Μηλίονας.

Ἐσώζοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πληθὺς ἀρχαιοτήτων, εἰς κωνικὸς δὲ μεμονωμένος λόφος ἐκαλύπτετο ὁλόκληρος ὑπὸ κτιρίων κατεβαφισμένων, καὶ πλατειῶν ἐξ τὸν ἀριθμὸν μετὰ χονδρῶν τειχῶν κλιμακηδὸν τοποθετημένων. Ἐπὶ τῶν πλατειῶν τούτων ἐφαίνοντο ἔτι οἰκοδομαὶ καὶ αἱ ἑδραὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως (β).

Τὸ μέρος τοῦτο περιστοιχεῖται ὑπὸ ἀγερώχων ὀρέων, ἐξ ὧν τὸ κορυφαῖον καλεῖται. Ἅγιον Ὄρος, οὗ μακρὰν μικρᾶς καὶ στενῆς κοιλάδος συγκοινωνούσης μετὰ πεδιάδος εὐρείας. ἥτις Ἅγιος Βασίλης τὰ νῦν καλεῖται.

Μόλις ἀνεπαύθησαν καὶ ἠτοιμάζοντο νὰ γευματίσωσιν ἐπὶ μιᾶς τῶν εἰρημένων πλατειῶν, καὶ ὁ Ζίβρος, ὅστις νῦν ἐσχηματίζε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν, δρομαίως ἀφιχθεὶς στεντωρίῳ ἐκραύγασε.

— Στατηγὲ Ἀνδρούτζο! . .. στ' ἄρματα ! . . . στ' ἄρματα ! ..... ἀγνάντεψα στὸ στόμα τζῆ λαγκάδας μελίσσι ἁρματωμένους καὶ κρουγμένους μὲ τὰ λιανοστούρπαρα· τοὺς πήρραμαν γιὰ τζεμπανίδες μὲ τὰ βοσκήματά τους, μὰ σὲ λίγο ἄρχεψαν νὰ γελάζουν. καὶ σὲ ψύχα ἄρχεψαν νὰ λαμποκοπάνε οἱ χρυσοῖ καὶ κάκκινοι ντολαμάδες των ... ἐὰν μπόρεσα νὰ γλώσσ ἂν ἔρχουνται ἀπὸ τὴ Ρούμελη καὶ τραβάνε κάτω γιὰ τὸ Μωριὰ, ἢ γιὰ μᾶς κάνουν καρτέρι.

— Γιὰ τί θὰ κάνουν καρτέρι γιὰ μᾶς πό χρμαι τὸ ντεσκερέ μας ; ... εἶπεν ὁ Ἀνδρούτζος ὀρθούμενος τάχιστα καὶ προχωρῶν πρὸς τὴν ἑτέραν τοῦ λόφου πλευράν, ἵνα κατασκοπεύσῃ.

(α) ... Λέχραῖοί δὲ δοκεύσας
ὑπὸ Κλεωνὰν δάμασε κἀκείνους
Ἡρακλέης ἐρ' ὀδῷ.
ὅτι πρόσθε ποτέ
Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
Μυγδὸς ἁμενὸν Ἄλιδος, Μολίονες ὑπερφίαλοι (Πινδ. Ὀλυμπ. Χ. 36),

(β) Dodwell Τομ. Β' σελ. 206. Chandler Τομ. Β' σελ. 288.

Μόλις τὴν ὁμιλίαν ἔλεξε, καὶ ἀκούονται ἐκ τῆς πλευρᾶς ταύτης καὶ ἐκ τῶν χασμάτων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν παχέων τειχῶν ἐκκενώσεις πολλῶν τουφεκίων, καὶ βόὸ τῶν παλληκαρίων τοῦ Ἀνδρούτζου, ἅπερ πλησίον του ἵσταντο, πίπτουσι νεκροὶ ἐν τῷ ἅμα. χωρὶς λέξιν νὰ προφέρωσιν· οἱ τουφεκισμοὶ οὗτοι διευθύνονται κατὰ τοῦ ἀρχιαρματωλοῦ τῆς Λεβαδείας καὶ ὡς ἐκ θαύματος οὗτος διεξέφευγεν τὸν θάνατον.

— Μπαμπεσιά ! Γιοῦχά σας τουρκαλάδες μουρτάτιδες!... Καπετανόπουλα, χαμηλῶστε τὰ πόσια (σαρίκια) σκεπάστε τὰ τσαπράζια.... μπρρὸ δόστε τὸ γιουρούσι... βροντοῦσε ἔκραξεν ὁ Ἀνδρούτσος· καὶ σύρας τὸ ξίφος σὺν τοῖς λόγοις τούτοις ἐν ἀκαρεῖ χωρὶς οὐδένα νὰ περιμείνῃ. πρῶτος διὰ πηδήματος ἐλκστικωτέρου τῆς λεοπαρδάλεως εὑρέθη πρὸς τὸ μέρος, ἐξ οὗ ὁ καπνὸς τῶν τουφεκίων ἐξερχόμενος ἐπελύετο. Δέκα ἤσαν οἱ ἐκεῖ παραφυλάττοντες τοῦρκοι, οἵτινες προσωπικῆς γνωρίζοντες τὸν Ἀνδρούτσον. ἐντοῦλην παρὰ τοῦ Πασσᾶ τῆς Τριπόλεως εἶχον νὰ σκοποβολήσουν μόνον κατ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐμφάνισίν του τὰ ὅπλα ἔπεσαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν πέντε. καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· ὅπισθεν μεγάλων λίθων ἀπεφάσισαν ν' ἀντισταθῶσιν οἱ ἄλλοι πέντε. Ὁ Ἀνδρούτσος πηδήσας ἐπὶ κωλόχου στηλοβάτου κατεβίβασε διὰ τοῦ Ἡρακλείου βραχίονός του τὴν δαμασκηνὴν σπάθην του ὡς ἀξίνην ἐπὶ τῆς κάρας τοῦ Ταξιάρχου τούτων, ὅστις τολμηρῶς ἐιρήνης πρὸς τοῦτον προεχώρησε καὶ ἄνευ ὑπερβολῆς ἐδιχοτόμησε τοῦτον ἀπὸ κορυφῆς μέχρι τοῦ στήθους.

Ὁ Νίκος καὶ ὁ Ζίβρος ταυτοχρόνως σχεδὸν παρακολουθήσαντες τὸν Ἀνδρούτσον καὶ συμπλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, ἄνευ δυσκολίας τοὺς ἀπέστειλον εἰς τοῦ Πλούτωνος τὰ βασίλεια.

Ἡ ἱστορία αὕτη συγχρόνως ἔλαβε χαρακτῆρα σπουδαιότερον καὶ ἡ μικρὰ ἐκείνη ἐπιτυχία εἰς ὀλόκληρον κίνδυνον διεστράφη.

— Εἶνε χελιάδες.... πολλαῖς χιλιάδες κεβαλλαρέοι καὶ πεζοῦροι ποῦ 'χουν καρτέρι κάτω στὸ στόμα τοῦ λαμκάδας τ' ἀγιοῦ Βασίλη.... ὁ Ἀνδρούτσος εἶπε φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφρύων ὡς προμετωπίδα.... Ἀ! πασσᾶ μπαμπέσῃ! ἔτζι θὰ χαλεύεις γιὰ νὰ μᾶς χαλάσῃς ;... Παλληκάρια!... Ὦ ποῦ στεκούμεθα δὲν εἶν' καλὸς τόπος γιὰ μυτιρίζια.... νὰ τους.... ἀρχεψαν νὰρχωνται 'πάνω μας οἱ ἀρβανίταις.... καρβὰ παιδιά !.... μιὰ φορὰ νὰ βγοῦμαι ἔξω ἀπ' τὴ λαγκάδα κ' ἐγλυτώσαμεν' ἀγρρόϊκα 'ρῶ καμωθῆτε πῶς γυρνᾶτε πλάτες' ἄστε τους νὰ μᾶς πάρουν τὸ κυνήγι. Νίκο μου καὶ σὺ Κατσικογιάννη, σὰν μὲ 'ζῆτε καὶ σταθῶ καὶ στρέψω κατάμουτρά των καὶ μιὰ κάνω γιουρούσι 'πάνω τους, τότε σεῖς σὰν σύγνεφα σχίστε τὸν ἀέρα καὶ πέστετους σταῖς πλάταις. Σὺ Ζίβρο, μὲ τὰ ἐζῆντα παλληκάρια σου κάτσε 'πίσω ἀπὸ καλὰ μυτιρίζια καὶ ἀρχίψτε τὸ λιανοτούφεκο ὅλοι πάνω στὰ ἄλογα καὶ στοὺς ἀτλίδες' ξαπλώστε ὅσους μπορεῖτε ἀπὸ δαύτους, ποῦ οἱ κεβαλλάριδες

72

# ΤΟ ΠΑΡΟΝ

## ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'.

### Ἀκμὴ καὶ παρακμή.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ὡρείλε τὴν ἐπαύριον τὴν πρωΐαν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ. Ἡ ἀπουσία του δὲν ἤθελε παρατηρηθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Ἠδύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ ἐγκαίρως διὰ τὸ γεῦμα, διότι ἡ Μπάξτον δὲν εἶνε, εἰμὴ μόνον δεκατέσσαρα μίλλια μακρὰν τῆς Τσάτσγουορθ. Συνεφώνησαν νὰ συναπαντηθῶσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγίας Ἄννης.

Ὁ κ. Σκοπελίδης δὲν εἶχε προσδεύσει πολὺ εἰς Τσάτσγουορθ εἰς τὴν πολιτικὴν σκοπόν του· διὸ καὶ δὲν ἐπεθύμει νὰ τεθῇ εἰς τὸν ρυμὸν τῶν ἐγγάμων, ἔστω καὶ μετὰ πλουσίας κυρίας. Ἐν τῇ πολυπτερύγῳ φαντασίᾳ του ἐθεώρει, ὅτι ἐπερυλάσσετο δι' αὐτὸν ἔτι πλουσιωτέρα καὶ ὡραιοτέρα τῆς Κλεμεντίνης σύζυγος. Ὁσάκις ἔθιξε πρὸς τὴν Δούκισσαν Π.... ἐν μέσῳ τῆς ἡδονῆς, τὸ ἀναπολιτικὸν ζήτημα, καὶ παρεκάλει αὐτὴν νὰ τὸν συνδράμῃ, ἡ Δούκισσα ἐξεκαρδίζετο γελῶσα, καὶ ἐθεώρει αὐτὸν ὡς μονομανῆ. Ἠστειεύετο, λέγουσα, νὰ μὴ ἐνοχλῇ τοὺς Τσύρκους της, διότι τοὺς θεωρεῖ ὡς τοὺς καλλιτέρους τζέντλεμαν τοῦ κόσμου, καὶ ὅτι ἀν ὀφείλῃ νὰ κρίνῃ τούτους ὡς ἔθνος ἐκ τινος γραμματέως τῆς τουρκικῆς πρεσβείας, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε κατὰ βάθος καὶ ὕψος, εἶνε πρωτότυπα εὐγενείας.

Τὴν ἐπαύριον ἐνωρίς, ἔφιππος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Μπάξτον. Πᾶς τις ἤκουσε διὰ τὴν νέαν μεσόγειον καὶ ὑψήλοφον τοῦ συρμοῦ ταύτην πόλιν. Εὐρίσκεται 900 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, 159 μίλλια μακρὰν τοῦ Λονδίνου, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Δέρβυσσερ. Ὀφείλει τὸν ἐξωραϊσμόν της πρὸς τοὺς Δούκας τῆς Δέβονσερ. Ἡ καλουμένη Συνοικία Ἡμισέληνος, ἐν ᾗ εὑρίσκετο τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγίας Ἄννης, ἀνηγέρθη τῷ 1780 παρὰ τοῦ τότε Δουκός, διὰ δαπάνης 150,000 λιρῶν. Ἐνταῦθα ὑπάρχουν μεταλλικαὶ ὕδατα, θερμὰ λουτρά, καὶ σπουδαῖος ἰατρικὸς Σύλλογος, διὰ τὴν πλησμονὴν τῶν προσερχομένων διὰ θεραπείαν. Ἡ Μπάξτον (Baxton) εἶνε ἡ γερμανικὴ Σπᾶ. Τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Δέβονσερ, οἱ πολυάριθμοι καὶ κομψοὶ ναοί της, τὸ ταχυδρομεῖον της, τὰ λαμπρὰ ξενοδοχεῖά της, τὰ παρκα αὐτῆς, ὁ καλούμενος ἀδαμάντινος λόφος, τὰ βυθὲα σπήλαιά της, οἱ κῆποι αὐτῆς καὶ τὰ περὶξ δάση, καὶ οἱ τερπνοὶ περίπατοι τῆς πολεως αὐτῆς, εἶνε ὁ,τι ὡραῖον καὶ ρωμαντικὸν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ μιᾶς ἡμέρου καὶ πεπολιτισμένης φύσεως. Πλησμονὴ δὲ τερπνῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων τὴν περικυκλοῦσι.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἔφθασε τὴν δεκάτην ὥραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγίας Ἄννης· ἡ δὲ περιμένουσα αὐτὸν μετ' ἀνυπομονησίας Κλεμεντίνη, εἶχε προετοιμάσει ἔξοχον πρόγευμα.

Κατησπάσθη αὐτὴν πολλάκις, ἐκφράσας μυρίας ὅσας τρυφερότητας, ὡς στόμα εἰθισμένον εἰς τὰ τοιαῦτα ἠδύνατο νὰ προφέρῃ. Τινὰς αὐτῶν ἐνόει καὶ ἐπίστευεν, καὶ ἄλλας οὔτε κὰν ἐκ τῆς διανοίας του ποτὲ ἐπέτρεψε νὰ διέλθωσι. Εἰς τινας τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὰ τοιαῦτα καταντῶσιν ἕξις, ἡ μᾶλλον δευτέρα φύσις.

Ἐνῶ ἐπρογευμάτιζον, ἡ Κλεμεντίνη προσεδόκα, ὅτι συγχρόνως ἤθελον συζητήσει τὸ θέμα τῆς συνενεταξεώς των. Τίποτε ὁ κ. Σκοπελίδης ἀπέρυγε τοῦτο, ἂν καὶ αὐτὴ δὶς τὸ ἔθιξε.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, ὅταν οἱ ὑπηρέται ἀπέσυραν τὰ σκεύη τῆς τραπέζης καὶ ἔμειναν μόνοι, ὁ ἥρως ἡμῶν ἔλαβε τὴν μὶς Πέρσεβαλ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἤρχισε νὰ θωπεύῃ αὐτήν. Ἀρέθη μετ' ἐμπιστοσύνης, ἀποδίδουσα διὰ μείζονος θερμότητος τὴν παγγυρικῶς ἐκφραζόμενον ἔρωτά του. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅριαι δὲν εἶχεν εἰς τὰς παραφορός του, οὔτε ἀνεγνώριζεν σαπτὰς κυρίας, αἵτινες τὰ πάντα ἐπιτρέπουν, ἀλλ' οὐδέποτε τὴν ἀτιμίαν. Προέβη εἰς ἀτοπήματα.... Φεῦ! Ἐπειράθη βιαιοπραγίαν....

Ἡ δεσποινὶς Πέρσεβαλ ἀντέστη ἡρωϊκῶς, ἀποσπασθεῖσα δὲ ἐρρίφθη ἐπὶ ἕδρας, κλαίουσα πικρότατα.

Οὗτος, ἄπαγρος καὶ ἔνοχος, ἀρ' ἑτέρου ὠχρός, ἀδημονῶν καὶ ὠργισμένος διὰ τὴν ἀντίστασιν, ἵστατο ὄρθιος παρὰ τὸ παράθυρον, χωρὶς κὰν νὰ προσεγγίσῃ καὶ ζητήσῃ συγγνώμην ἢ δικαιολογήσῃ τὸν τρόπον του.

Μόνον μία ἀνάρπαστος τυφλοῦ ἔρωτος καρδία ἠδύνατο νὰ ὑπομένῃ ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἀτίμου διαγωγῆς ἑνὸς ἀνδρός. Ἡ Κλεμεντίνη Πέρσεβαλ δὲν ἦτο πλέον ἡ γυνὴ ἥτις ἐδείχθη πρὸς τοὺς πρώην ἐραστάς της. Ἐπιμώρησε σκληρῶς ἄνδρας, οἵτινες οὔτε κὰν ἐσκέφθησαν ποτὲ τὸ ἐλάχιστον νὰ τὴν προσδάλουν. Δὲν ἐπίστευε καὶ ἡ ἰδία πῶς ἀνείχετο πάντα ταῦτα. Ἀλλ' ἐφρύαττεν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι οὗτος ἠδύνατο νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ καὶ τὴν ἀποχωρισθῇ.

Ὁ ἀλαζὼν Σκοπελίδης ἐξῆκολούθει νὰ ἵσταται εἰς τὸ παράθυρον καὶ νὰ βλέπῃ ἐκτὸς στρίπτων τὴν μίαν ἄκραν τοῦ μύστακός του, ὡς ἔθθεν νὰ ἐπερίμενε αὐτὴν πρώτην νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ τῷ ὁμιλήσῃ.

Ἡμίσεια ὥρα εἶχεν ἤδη παρέλθει, ἡ μεγαλειτέρα δὲ στιγὴ ἐδασίλευεν ἐκεῖ. Ἡ Κλεμεντίνη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, νομίσασα ὅτι ἦτο κατηχημένος καὶ ἀμηχανῶν, εἰρώθη καὶ ἐπλησίασεν αὐτόν. Ἐπακουμδοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς δύο βραχίονας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου του, μὲ φωνὴν τρέμουσαν εἶπε.

— Mon cher, δὲν μοῦ ἔδωσες τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου ὅτι θὰ μὲ σεδασθῇς;.... Διατί πάλιν μὲ προσδάλες;.... you insulted me.

— Διότι δὲν εἶμαι κύριος ἐαυτοῦ πλησίον τοῦ κάλλους σου ... Φρονεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε μάρμαρα ὡς σέ; κτηνωδῶς ἀπεκρίθη.

— Mon cher, δὲν εἶμαι μάρμαρον ἐὰν ἤμην μάρμαρον, δὲν ἤθελον διαμείνει τὴν ὥραν ταύτην μὲ ἐσὲ ἐδῶ ... ἐὰν δὲ σὲ ἠρώμην τόσον πολύ, δὲν ἤθελον, μετὰ τὸν κτηνώδη τρόπον σου σταθῇ μίαν στιγμὴν περιπλέον μετὰ σοῦ ἐν τῷ θαλάμῳ τούτῳ.

— Δὲν πιστεύω εἰς τὸν ἔρωτα οὐδεμιᾶς γυναικός, ἐὰν δὲν τὴν ἴδω νὰ κάμνῃ θυσίας. Ἡ ἀληθῶς ἐρᾶσα γυνή, θυητὴ ἢ ἀθάνατος, κάμνει θυσίας. Λάδε παράδειγμα τὴν ἰδίαν Ἀφροδίτην. Διὰ τὸν ἔρωτά της πρὸς τὸν Ἀγχίσην δὲν ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς Ἴδης, ἐγκαταλείπουσα τὸν Ὄλυμπον, ὅπως τὸν εὕρῃ; Ἡ ἰδία δὲν ἔτρεχεν εἰς τὸν Λίβανον, ὅπως συναπαντήσῃ τὸν Ἄδωνίν της; Ἡ Σελήνη δὲν ἐγκατέλειψε τὴν πορείαν της, καταδᾶσα εἰς Καρίαν, εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ κοιμωμένου Ἐνδυμίωνος; Θέλεις ἄλλην; Ἡ ἰδία γραῖα Ρέα, ἡ μήτηρ τῶν τόσων καὶ τόσων θεῶν, ὅταν ἀληθῶς ἐρωτεύθη τὸν Ἄτυν, ἔκαμε χειρότερα· ἐγκαταλείψασα τὸν οὐρανὸν ἔτρεχεν ὅπως τὸν συναπαντήσῃ εἰς τὴν γῆν. Ἢ ἄρα ὁ νέος πολιτισμὸς ἡμῶν θὰ γίνῃ ὁ ἀραγμὸς τῆς μόνης ἀληθοῦς ἐπὶ γῆς ὁλικῆς εὐδαιμονίας μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός;... Ὄχι Κλεμεντίνη, δὲν πιστεύω εἰς τὸν ἔρωτά σου· δὲν εἶνε ἀληθὴς ἔρως ὁ ἰδικός σου· δὲν εἶνε βαθὺς πραγματικὸς ἔρως.

Ἡ Κλεμεντίνη Περσεβὰλ, λησμονήσασα τὴν θέσιν της ἤρχισε νὰ γελᾷ μεθ' ὅλης τῆς καρδίας της. Ὁ ἥρως ἡμῶν εἶχεν ἐξαιρετικόν τι τῶν λοιπῶν ἀνδρῶν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τῆς νέας Ἀγγλίδος. Ἡ ζωηρότης του τὸ ἐξαπτικόν του, ἡ μυθολογία του, τὸ ἀπαιτητικόν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐπίμονόν του παρίστανον νοῦν ἔκστατον ἐνώπιόν της. Οὐδόλως ἀμφέδαλλεν ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν της ζωντανὴν εἰκόνα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οὓς τόσον ἐθαύμαζεν.

— Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, mon cher, εἶνε μῦθοι. Μία γυνὴ κηδομένη τῆς ὑπολήψεώς της δὲν πρέπει νὰ τὰ λαμδάνῃ ὡς παραδείγματα, γελῶσα καὶ ρίπτουσα τὰ δλέμματα εἰς τὸ ἔδαφος ἡ Κλεμεντίνη τέλος εἶπεν.

— Λοιπόν! Ἐπαναλαμδάνω καὶ τὸ ἐπαναλέγω, δὲν πιστεύω εἰς τὸν ἔρωτά σου ἐὰν δὲν ἐνδώσῃς. Ποτὲ δὲν θὰ πιστεύσω ὅτι τὸ ἐλάχιστον μὲ ἀγαπᾷς εἶπεν οὕτως, προχωρῶν κτηνωδέστερον πρὸς αὐτήν.

— Ἡ Κλεμεντίνη Πέρσεβαλ, κύριε, ἐν γνώσει της ποτὲ δὲν θὰ θυσιάσῃ τὴν τιμήν της οὔτε πρὸς τὸ ἴδιον ὄν, τὸ ὁποῖον σήμερον λατρεύει. Ἔκραξεν ἀγερώχως αὕτη, ἀποσυρομένη τινὰ δήματα μακρὰν του. Εἶτα, καταπραυνομένη, προσέθεσεν: Mon dieu! mon dieu! Σοὶ προσφέρεν τὴν χεῖρα μου, τὴν περισυσίαν μου, τὴν καρδίαν μου, σὲ ἐπροτίμησα ἐνὸς πρίγκιπος! Ὁποίαν μείζονα θυσίαν δύναται μία γυνὴ νὰ κάμῃ, ὅπως ἀποδείξῃ εἰς ἕνα ἄνδρα ὅτι τὸν λατρεύει;

— Ἑνὸς πρίγκιπος;... Καὶ νομίζεις ὅτι καταδέχομαι νὰ θέσω τοὺς τοιούτους πρίγκιπας ὑπὸ τὰ σανδάλιά μου; Ἀνώτερος καὶ εὐγενέστερος ἀνὴρ εἰς τὸν κόσμον εἶνε, ἐγὼ ὁ πορφυρογέννητος, ἀλλ' ὁ κατέχων πλείονας ἀρετάς.... Ἰδοὺ ἔτι δὲν ἠνώθημεν, καὶ ἤρχισες νὰ μοὶ ρίπτῃς κατὰ πρόσωπον τοὺς πρίγκιπάς σου καὶ τὴν περισυσίαν σου.... Τί βλέπω, εἶνε ἀδύνατον νὰ συμδιδασθοῦν οἱ χαρακτῆρες ἡμῶν. Ἔχε ὑγείαν, Κλεμεντίνη· ἐπιστρέφω εἰς Λονδῖνον.

Σὺν τοῖς λόγοις τούτοις προσεπιήθη ὅτι ἐσκόπει νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Μή, δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ, Πάτροκλε! Μὴ μὲ ἀποχωρισθῇς! Ὁρμῶσα καὶ κρεμασθεῖσα εἰς τὸν τράχηλόν του, ἔντρομος εἰς τὴν ἀπειλήν, ἔκραξεν ἡ δυστυχὴς νέα.

Ὁ ἀναγνώστης ἀδύνατον νὰ μὴ ἤρχισε καθρῶς νὰ διαδλέπῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐγωΐστοῦ τούτου.

Προσεποιήθη τότε, ὅτι συνῆλθεν εἰς ἑαυτόν· ἤρχισε νὰ τὴν ἀσπάζηται καὶ νὰ ζητῇ συγγνώμην. Κατεπράυνεν αὐτήν, ἐκάθησεν ἐγγὺς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, τὴν ἐκάλυψε διὰ τριφαροτήτων καὶ πάλιν, ὅτε μικρὸν ἐθέρμανε τὴν ἰδισυγκρασίαν της εἰς τοὺς κοχλάζοντας λέδητας τῆς ἰδικῆς του, ὡς φριμάσσων ἵππος, ὡς ἄλογον ζῶον, ἐκ τρίτου ἀπεπειράθη κατὰ τῆς ὑπολήψεώς της.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἐνάρετος γυνὴ ἀντεστάθη ἰσχυρότερον. Σχεδὸν ἐξερρίζωσε μέρος τῆς κόμης του· καὶ ὄχι πλέον μετὰ δακρύων, ἀλλ' ὀργίλως ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς αἰθούσης ἀσθμαίνουσα καὶ διὰ τοῦ ρινομάκτρου αὐτῆς σπογγίζουσα τὸν ἱδρῶτά της.

Ὁ τοῦ κ. Σκοπελίδου πονηρὸς ὀρθαλμὸς κατενόησεν, ὅτι ἡ κρίσις ἤγγικεν. Ὅτι ἔδωσε τρομερὸν σάλον εἰς τὸν ἔρωτά της, καὶ ὅτι ἡ μὶς Πέρσεβαλ ἠτοιμάζετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ξενοδοχεῖον.

— Κλεμεντίνη, εἶσαι ἀνωτέρα τῆς Βιργινίας. Ἀξίζει τίς νὰ ἔχῃ τοιαύτην συμδίαν.... Ἰδοὺ εἶμαι ἰδικός σου.... Θέσε τοὺς νόμους σου.... Κατάγραψε τοὺς ὅρους τοῦ συμδολαίου ἡμῶν, καὶ εἶμαι ἕτοιμος τυφλοῖς ὀμμασι νὰ τοὺς ὑπογράψω. Ὅσον ταχύτερα νυμφευθῶμεν, τόσον ταχύτερα θὰ μὲ κάμῃς νὰ λησμονήσω τὸ αἴσχος δι' οὗ καλύπτομαι διὰ τὸν κτηνώδη τρόπον μου.... Θὰ μὲ συγχωρήσῃς Κλεμεντίνη μου;

— Ναί, mon cher, σὲ συγχωρῶ... mon dieu, τί σ' ἔκαμα νὰ μὲ μεταχειρίζεσαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Κάθησε εἰς δύο ὑαρδῶν ἀπόστασιν, ὅπως συνδιαλεχθῶμεν... Ἐνθυμήσου, ὅτι πρὶν τῆς ἕκτης ὥρας πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Τσάτσγουορθ καὶ μὲ τὰς τρέλλας σου παρῆλθεν ἕνας ὁ χρόνος, χωρὶς κὰν νὰ συνδιαλεχθῶμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, δι' ὃ ἤλθομεν ἐνταῦθα.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐκάθησε διορθόνων τὴν κόμην του διὰ τῶν δακτύλων του.

— Ἐγώ, τῇ ἀληθείᾳ, mon cher, δὲν γνωρίζω τί ἔχομεν νὰ συζητήσωμεν. Ἐὰν εἴχομεν νὰ διαδῶμεν ὁμοῦ τὸν Ρουδίκωνα, πάλιν θὲν ἐχρειάζετο τόση συλλογή. Ἀμφότεροι εἰμεθα γνωστοὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ· ἐγὼ ἐν τῇ ἀγγλικῇ, ὑμεῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐνταῦθα. Διὰ νὰ φθάσῃ τις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑφυπουργοῦ εἰς ἓν κράτος τόσον νέος, νὰ τιμηθῇ διὰ παρασήμων, καὶ ἔλθῃ μετὰ τοσοῦτον ἰσχυρὸν συστατικὸν παρ' ἡμῖν, δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ δι' ἐμέ.... Ἀλλ' ἐγώ, mon cher, καὶ ἀν ἦσο ἁπλοῦς πολίτης, ἄνευ βαθμοῦ, ἤθελον σὲ προτιμήσει παντὸς ἄλλου ὀνηστοῦ, τώρα, ὅτε τόσον καλῶς σὲ ἐγνώρισα.... Ἔχεις μικρὰς ἀδυναμίας, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ σοὶ τὰς διορθώσω βαθυηδόν, εἶπεν ἡ Κλεμεντίνη, χαριέστατον μειδίαμα δίδουσα εἰς τὰ χείλη της.

— Ἀκριδῶς τοῦτο φοδοῦμαι, Κλεμεντίνη· ὅτι μετὰ τὴν ἑνωσίν μας, θὲν θὰ βραδύνῃς νὰ ζητήσῃς νὰ γείνῃς διδασκάλισσα, καὶ ἐγὼ μαθητής· τότε θὰ συγκρουσθῶμεν· διότι πάντοτε ὑπῆρξα τὸ πνεῦμα τῆς ἀπειθείας καὶ ὁ χείριστος τῶν μαθητῶν.

— Charmant! Charmant! μοὶ ἀρέσκει ἡ εἰλικρινείά σου.

Ἐπαναλαμδάνομεν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὄχι μόνον ἠγνόει πόσον ἦτο εὐτυχής, ἀλλὰ συγχρόνως, ὅσον ἡ εὐτυχία ἐπιμένως παρηκολούθει αὐτόν, τοσοῦτον ἐμωραίνετο, φανταζόμενος, ὅτι ἑτέρα ὑπερτέρα εὐτυχία παρηκολούθει τὴν προηγουμένην. Ἐπεδολλάκτιζε τότε καὶ ἠλαλάζην καὶ ἄτρακτον τῶν δύο ἀγαθῶν Μοιρῶν, μέχρις ὅτου ἐπέσυρε τὴν ὀργὴν καὶ ἐκδίκησιν τοῦ ἀμεταδλήτου ψαλλιδίου τῆς τρίτης ἀδελφῆς.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ συμδιδάσωμεν τὸ ζήτημα τῶν χρημάτων, φιλτάτη μου Κλεμεντίνη; ὀλόκληρος ἡ περιουσία μου εἶνε πολὺ μικροτέρα τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματός σου. Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ προσφέρω οὔτε ἀμάξας, οὔτε ἵππους, οὔτε μέγαρα. Ἀφ' ἑτέρου ποτὲ δὲν ἀνέχομαι νὰ ἔλθω ὑπὸ τὴν λαμπρὰν σκέπην σου, προσδοτούμενος, διατηρούμενος, καὶ σύρων τὸ μεγαλεῖόν σου διὰ μεγαλεῖον μου. Θὰ τεθῶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου ὅλου τοῦ κόσμου. Τῶν ὑπηρετῶν σου πρῶτον..... Γνωρίζω, ὑπάρχουν πλεῖστοι ἄνδρες, θεωροῦντες διὰ μηδὲν τὴν θέσιν ταύτην· ἀλλ' οὗτοι εἶνε ἀνάξιοι ἄλλου σταδίου, καὶ δὲν ἐγεννήθησαν ἐκ γονέων φρονούντων ὑψηλότερα. Ἐνταῦθα, ἀγαθή μου εἶλη, βλέπω τὴν γορδίου δεσμόν. Λύσε τον, ὅπως δύνασαι, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ ἀν θέλῃς, πρὶν ἐξέλθωμεν τοῦ θαλάμου τούτου, νὰ γείνω σύζυγός σου.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἦτο εἰλικρινής, εἰς τοὺς λόγους του. Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη ἀγνὴ ἀρετὴ ἣν εἶχε.

Ἦτο ἀληθὴς Σπαρτιάτης. Ἠγάπα ἀρ' ἑνὸς τὴν δόξαν, ἀρ' ἑτέρου περιεφρόνει τὸν πλοῦτον. Ἄλλως δέ, δὲν ἠράτο τὴν Κλεμεντίνην, ὅσον αὕτη τὸν ἠράτο. Δὲν εἶχε τὰ θέλγητρα τῆς βαρώνης. Ἡ καρδία του ἦτο ἐπὶ τοῦ ἀναξίου ἐκείνου πλάσματος καθηλωμένη. Ἡ Κλεμεντίνη ἦτο δι' αὐτὸν ἓν caprice, ὡς λέγουσι οἱ Ἄγγλοι. Ἐζήτησε νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ, δὲν ἠδυνήθη. Ἐξηγόραζε λοιπὸν τὸν χρόνον, μέχρις ὅτου αὕτη οἰκειοθελῶς ἠθελεν ἐνδώσει. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο ὑπὸ τὸ κράτος του, τότε αὐτὸς ἤθελεν ἀποφασίσει τὴν τύχην της.

Οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες εἶνε ἀνάξιοι τύχης καλλιτέρας.

(Ἀκολουθεῖ).



72

# ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

## Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΑΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραδολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΕ'.

### Πῶς ὁ Διάδολος μετέδαλεν εἰς πανόραμα τὰς Ἀθήνας

Οὔρ! Ἠλαρώθημεν. Μᾶς παρεζάλισαν καὶ οὗτοι μὲ τὴν παρουσίαν των. Ἤλθον τάχατες ἀπεσταλμένοι Ἀνωθεν διὰ τὸν Καλλέργην καὶ Σοῦτσον, καὶ ἔδραξαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωσι τὰς προφητείας των, αἵτινες εἶνε ἄλλα τῶν ἄλλων, ὡς νὰ δύναται τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀρθαρτον ἐμέ, τὸν ἡγεμόνα τῆς φθορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς ἐμέ, νὰ ἐκτελέσω τὸ καθῆκον μου. Τίνα λοιπὸν θὰ πιστεύσῃς καλλίτερον, κυρὰ Εὐρώπη, ἐμὲ ἢ τοὺς δύο ἀρχαγγέλους; εἶπεν ὁ Διάδολος λαμδάνων τὴν προτέραν εὐθυμίαν του, ἀπτόητος καὶ αὐθαδέστατος ὡς πάντοτε. Ἀ! κυρὰ Εὐρώπη, οὐδὲν παράδοξον νὰ ἀπαντήθῃς καὶ πιστεύσῃς τὰ δύο αὐτὰ ἀσπροπούλια. οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε ἢ δύο ἁπλοῖ ἄγγελοι ἐκ τῶν μυριάδων τοῦ Κυρίου.

— Καθόσον ἐνθυμοῦμαι, εἰς τὰς Γραφὰς, παμπόνηρε Σαταναῖ, οἱ ἀρχάγγελοι οὗτοι κατέχουσι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὰς ἐμπιστευτικωτέρας θέσεις ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ σὺ οὔτω ὁμιλεῖς διὰ τὰς ὑψηλότητάς των;

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἐμφαίνει τὸ σθένος τοῦ Κυρίου, ὁ Μιχαὴλ τὴν παντοδυναμίαν του. Ὁ Ραφαὴλ τὴν συνδρομήν του. Ὁ Οὐριὲλ τὸ πῦρ τοῦ Κυρίου. τὰ Χερουδεὶμ τὸ πλήθος τῶν ἐπιστημῶν του, καὶ ὁ Σεραφεὶμ τὴν ἰσχὺν τῆς ἀγάπης του. Πῶς λοιπὸν σύ, θεωρεῖς ἑαυτὸν ἀνώτερον τούτων Σαταναῖ, καὶ ἀπαιτεῖς ἐγὼ νὰ σὲ πιστεύσω καλλίτερον αὐτῶν;

— Τοιοῦτο, σοφολογιωτάτη κυρὰ Εὐρώπη, εἶνε ἡ ἐρμηνεία τῶν καδδαλιστῶν, ἡ μυστικὴ θεωρία τῶν Ἰουδαίων, βασιζομένη ἐπὶ παραδόσεων καὶ ὄχι γεγονότων· ἡ διδάσκουσα, ν' ἀνακαλύπτῃς ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ μυστηριώδεις καὶ ἀλληγορικὰς ἐννοίας, κρυπτομένας κατὰ τοὺς ραδδίνους, ἐντὸς τῶν λέξεων, καὶ συχνὰ ἐντὸς τῶν ψηφίων τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς. Λοιπόν, ὑμεῖς, κυρὰ Εὐρώπη, πιστεύετε εἰς τὸν καδδαλισμόν, ὅστις εἶνε μία παπερασμένη ἀγυρτικὴ ἐπιστήμη, δι' ἧς οἱ ὀνηστοὶ συνδιαλέγονται ἀπὸ τὴν γῆν μέχρι τοῦ ἄλλου κόσμου μετὰ τῶν μακάρων, ὡς ὁ ἄλλος κόσμος νὰ ἔκειτο ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ἐγγὺς αὐτῆς, ἢ νὰ ἠδύνατο νὰ συγκοινωνοῦν μετ' αὐτοῦ διὰ τηλεγράφων ἢ τηλεφώνων, ἢ ὡς ἐὰν οἱ μάκαρες νὰ ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν θέσιν των καὶ ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ὀποῖα παραμύθια! Τοιοῦτοι εἶνε καὶ οἱ σημερινοί σου πνευματισταί. Ἄρες τὸν καδδαλισμὸν καὶ τὰ παραμύθια τοῦ παρελδόντος, κυρὰ Εὐρώπη, καὶ ἄς ἔλθωμεν εἰς τὰ παρόντα, ἐμὲ δὰ πιστεύσῃς καὶ ὅσα σοὶ ἔδειξα μέχρι τοῦδε πραγματικὰ ἐν Ἑλλάδι, ἢ τοὺς δύο τούτους ἀρχαγγέλους; Ἐγὼ εἶμαι στεμματίας ἡγεμὼν, ἀφευδέστατος, δεύτερος μετὰ τὸν Κύριον εἰς τὴν ἰσχύν.

Ὁ Πλάτων σας δὲν εἶπε, πῶν τὸ δαιμόνιον μεταξὺ ἐστὶ Θεοῦ τε καὶ θυητοῦ; Εἶμαι κυριάρχης ἀῆλόγιστος τοῦ πυρός, τῶν κεραυνῶν καὶ ἀστραπῶν, αὐτοκίνητος ἐντὸς τοῦ χάους, καὶ ἐντὸς ὅλων τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐπὶ ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ ἐντὸς τῶν σπλάγχνων τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ εἰς τοὺς πυθμένας τῶν ὠκεανῶν. Εἶμαι αὐθύπαρκτος, αὐτενέργητος, αὐθεμήνευτος, αὐτέδικος. Δύναμαι, ὡς ὁ πατὴρ τῶν Θεῶν Ζεύς, νὰ λάδω ἕλκας τὰς μορφὰς τῶν ζώων, πτηνῶν, ἰχθύων καὶ ἑρπετῶν, ὅλων τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν παιδῶν τῶν ἡλικιῶν, ἐνῷ οἱ δύο οὗτοι ἀρχάγγελοι δὲν δύνανται, οὔτε τελμοὺν κὰν νὰ παρουσιασθῶσιν ἄπαροι εἰς τὸν κόσμον, ἢ μὲ μίαν μόνην πτέρυγα..... Τίνα λοιπὸν θὰ πιστεύσῃς, αὐτοὺς ἢ ἐμὲ τὸν Παντοδύναμον, κυρὰ Εὐρώπη; Εἰς ποῖον ἔχεις καλλίτερον ὑπόληψιν, εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς ἐμέ; Αὐτοὺς, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ σοὶ εἴπουν κατὰ πρόσωπον, ὅτι ἡ παραλήλομένη καὶ ἐξηπρθρωμένη αὕτη χώρα θὰ λάδῃ πρόνοιαν τῆς παρακμῆς καὶ τῶν γηρατείων σου;

Εἰς τὸ ὅρος καὶ τὴν ἐρώτησιν τοῦ Διαδόλου ἡ κυρὰ Εὐρώπη, ὡς νὰ εὑρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν ἀερίζετο σοδαρότερα διὰ τὴς ριπίδος της, ὅταν ὁ Διάδολος, ὀρῶν αὐτὴν διστάζουσαν, ἐρωτᾷ ἀναιδέστερον, ἐπανειλημμένως.

— Ποῖον; ποῖον θὰ πιστεύσῃς, καλλίτερα, κυρὰ Εὐρώπη, ἐμὲ ἢ τοὺς δύο ἀρχαγγέλους;

— Δεσποινίδες μου, ποῖον πρέπει νὰ πιστεύσω καλλίτερα; Ἠρώτησε χαμηλοφώνως ἡ κυρὰ Εὐρώπη. ἀπολέσασα ὅλην τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνεύματός της εἰς τὴν σωρείαν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς ρητορικῆς τοῦ

## ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

**Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1892**

| | | Ἀγοραστ. | Πωληταί |
|---|---|---|---|
| **ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ** | | | |
| Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο)ο Δρ. | | 473 — | 480.— |
| » 120 » » 5 ο)ο » | | 514.— | 517.— |
| » 170 » » 5 ο)ο » | | 513.— | 516.— |
| » 135 » » 4 ο)ο » | | 420.— | 425.— |
| » 125 » » 4 ο)ο » | | 390.— | 392.— |
| Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης | | 571.50 | 572.— |
| **ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ** | | | |
| Ἐθνικῆς Τραπέζης | Δραχ. | 3,790— | 3,800.— |
| Πιστωτικῆς Τραπέζης . τ . . | » | 166. | 167. |
| Βομηχανικῆς Τραπέζης . . . | » | 68. | 69. |
| Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας . | » | —. | —. |
| **ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ** | | | |
| Μεταλλουργείων Λαυρίου . . . | Δραχ. | 163. | 164.— |
| Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς | » | 421. | 424.— |
| » Πύργου-Κατακώλου | » | —. | —. |
| » Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ. | » | 206.— | 207.— |
| Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , . | » | 149.— | 150. |
| Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς». | » | 57.— | 60.— |
| Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν. | » | 340. | 345.— |
| Κῶπαΐδος . . . . . | » | —. | —. |
| Δημόσια ἔργα. . . . . | » | 80. | 80 . |
| **ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ** | | | |
| Εἰκοσάφραγκον | Δραχ. | 27.56 | 27 58 |
| Λίρα Τουρκιας | » | —. | —. |
| Λίρα Ἀγγλίας | » | —. | —. |

| | | Τρίμηνον Ἀπὸ δρ. | Τρίμηνον Μέχριδρ |
|---|---|---|---|
| **ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ** | | | |
| Ἐπὶ Ἀγγλίας | Δραχ. | 35.80 | 34.90 |
| Ἐπὶ Γαλλίας | » | 140. | 137. |
| Ἐπὶ Αὐστρίας | » | —. | —. |
| Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως | » | —. | —. |

## ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.


**Wm EDGAR: WILLIAMS**

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF



**DOULTON & C**

**BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.



Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.



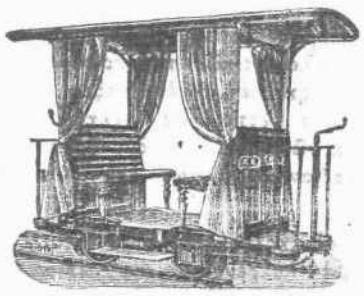

**ARTHUR KOPPEL**

BERLIN

**ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ**

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

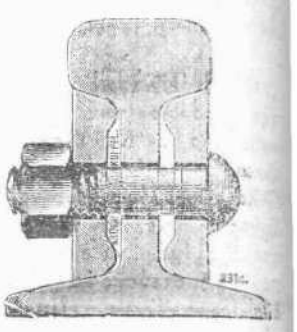

**ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΙΜΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ**

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ·

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10



**Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ**

**ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ**

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλεῖδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὑρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.



**ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ**

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἱππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μῦλοι καφέ, μῦλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.



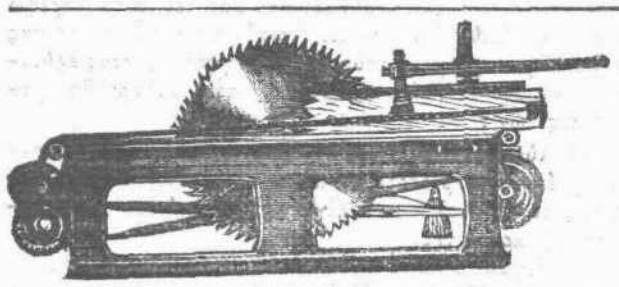

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

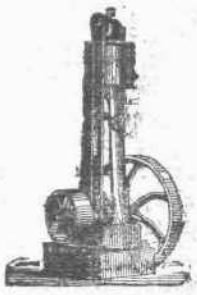

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

**Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ**

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

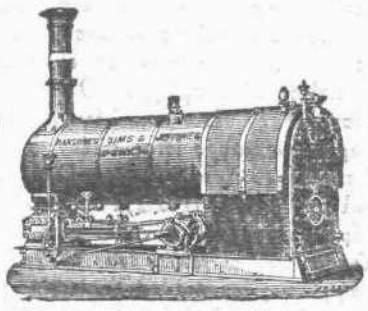

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ἱππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστατῶν Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.



**Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ**

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας



Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.


Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀρθ. 8